

Tháng Một, Tháng Hai, Tháng Ba, 2006

BÀI HỌC GIÁO LÝ

NHỮNG GIA ĐÌNH TRONG
ĐẠ I GIA ĐÌNH CỦA CHÚA

FAMILIES
in the Family of God

In tại nhà in Tiếng Nói Hy Vọng © 2006
El Monte, California, USA

Mục Lục

1. Một Gia Đình Trong Đại Gia Đình.....	5
2. Lời Chúa Cho Đời Sống Gia Đình	12
3. Sự Phục Hồi	19
4. Sống Với Các Chiên Con	26
5. Môn Đồ Huấn Luyện Môn Đồ	33
6. Những Lời Khôn Ngoan Cho Gia Đình.....	40
7. Bài Ca Ái Tình Của Vua.....	47
8. Bí Quyết Sự Hiệp Nhất Trong Gia Đình	54
9. Sự Bình An Và Chữa Lành Trong Gia Đình	61
10. Những Gia Đình Trong Đức Tin	68
11. Họ Đã Thấy Gì Trong Nhà Người?.....	75
12. Thay Đổi Lòng Người Trong Thời Cuối Cùng	82

Soạn giả: Ronald M. Flowers

Dịch thuật: Mục sư và bà Phạm Trường Thanh

Hiệu đính: Mục sư Nguyễn Khắc Vinh, Bà Trần Bích Hồng,
Nguyễn Thị Ngọc-Liên, Hàn Ly Hương

Trình bày: Lê Anh William

Mọi liên lạc, thư từ xin gửi về:

Mục sư Nguyễn Khắc Vinh

Tiếng Nói Hy Vọng

P.O. Box 5704, El Monte, CA 91734

Tel. (626) 454-1304

LỜI MỞ ĐẦU:**NHỮNG GIA ĐÌNH TRONG ĐẠI GIA ĐÌNH CỦA CHÚA**

Xin đọc Ma-thi-ơ 22:37-39. Kính mến Đức Chúa Trời là điều răn lớn nhất. Yêu thương người khác là điều răn lớn thứ hai. Hai điều răn này bày tỏ cho chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời quan tâm đến những mối tương giao của chúng ta. Vì vậy, không lạ gì khi Đức Chúa Giê-su đặt hai điều răn này đi chung với nhau. Không thể bày tỏ lòng kính mến Đức Chúa Trời mà không bày tỏ lòng yêu thương người khác.

Đức Chúa Trời tạo nên loài người với những bản tính đặc biệt. Và Ngài cũng tạo nên họ là những người thích có mối tương giao với người khác. Mối tương giao quan trọng hơn hết là mối tương giao gia đình. Tính cách của chúng ta được tạo thành từ trong gia đình.

Đức Chúa Trời thiết lập gia đình làm trung tâm để chúng ta kinh nghiệm được sự tương giao mật thiết với người khác hầu sửa soạn chúng ta cho mối tương giao mật thiết với Đức Chúa Trời. Trong gia đình, trẻ em và người lớn có thể có kinh nghiệm đầm ấm cùng nhau, từ đó phản chiếu tình thương của Đấng Tạo Hóa và khuyến khích họ làm theo những điều Ngài dạy dỗ. Mặt khác, có thể vì sự giả dối hay thái độ lãnh đạm, mà khi lìa xa gia đình người ta vẫn còn giữ trong tâm trí những nan đề tình cảm thiêng liêng. Gia đình chúng ta có những lời hứa rất quan trọng để thực hiện những điều tốt đẹp nhất. Gia đình chúng ta cũng có thể làm những điều tai hại nhất. Thật không lạ gì khi Kinh Thánh dạy rất nhiều về đời sống gia đình. Vì vậy rất nhiều điều tùy thuộc nơi đời sống gia đình.

Đức Chúa Trời hiểu biết sự đau khổ của chúng ta nên Ngài có lòng thương xót và nhân nhện. Chúng ta phải hiểu điều này và mặc dầu có nhiều lỗi lầm, chúng ta vẫn có kinh nghiệm về tình yêu thương của Ngài. Chúng ta cũng nên đối xử với người khác như vậy, đặc biệt là với những người trong gia đình mình. Đức Chúa Trời muốn bày tỏ tình thương Ngài cho thế gian qua những mối tương giao trong gia đình. Các gia đình học cách sống chung với nhau theo sự dạy dỗ của Kinh Thánh. Nhờ thế, mỗi gia đình Cơ đốc sẽ chia sẻ ân điển của Đức Chúa Trời với những người mà họ tiếp xúc. Và những người này tới phiên mình sẽ dẫn người khác đến cùng Đức Chúa Giê-su.

Ngày Sa-bát và gia đình là hai món quà Đức Chúa Trời ban cho nhân loại tại vườn Ê-đen. Vì vậy ngày Sa-bát và gia đình luôn luôn liên hệ với nhau. Từ đó, Chúa muốn cả hai đem lại sự vinh hiển cho Ngài và ân phước cho nhân loại. Trong quá khứ, những người tin vào thuyết sáng tạo ủng hộ sự kêu gọi trong sách Khải huyền về việc thờ phượng Đức Chúa Trời là Đấng tạo nên muôn vật (Khải huyền 14:7). Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm đề cao ngày Sa-bát, vì họ nhắc nhở thế gian về ngày yên nghỉ của Đấng Tạo Hóa. Gia đình cũng nhắc nhở chúng ta về sự tạo thế, là nơi mà Đấng Tạo Hóa nhân từ sửa soạn một chỗ yên nghỉ cho con người. Chỗ đó là nơi an toàn, nơi mà tình thương vô vị kỷ thu hút mọi người đến trong một đại gia đình. Trong nơi này, lời hứa là chắc chắn; và mọi người có trách nhiệm đối với nhau. Nơi yên nghỉ an toàn này là gia đình.

Đối với nhiều người thì nơi yên nghỉ và bình an này không hiện hữu. Mục đích của chúng ta là giúp các gia đình thực hiện những điều Đức Chúa Trời muốn họ làm. Đến cuối ba tháng này, dù chỉ có một gia đình yêu thương nhau hơn và an toàn hơn trong Đấng Christ, thì những bài học này đã đạt đến mục đích tốt lành.

Ông bà Ron và Karen Flowers là tác giả các bài học trong tam cá nguyệt này. Ông bà làm việc trong bộ Mục vụ Gia đình tại Toàn Cầu Tổng Hội từ năm 1980. Trong nhiều năm, cả hai đều dạy và viết về những đề tài gia đình. Ông bà Flowers có hai người con đã trưởng thành.

Bài Học 1**MỘT GIA ĐÌNH TRONG ĐẠI GIA ĐÌNH**

CÂU GỐC: “**Đường ấy, anh em chẳng phải là người ngoại, cũng chẳng phải là kẻ ở trọ nữa, nhưng là người đồng quốc với các thánh đồ, và là người nhà của Đức Chúa Trời. Anh em đã được dựng lên trên nền của các sứ đồ cùng các đấng tiên tri, chính Đức Chúa Giê-su Christ là đá góc nhà**” (Ê-phê-sô 2:19, 20).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 2:18-25; 27:1–28:5; Ma-thi-ơ 10:35-37; Giăng 17:11, 21, 22; Công vụ các Sứ đồ 9:17; 21:8, 9; Rô-ma 16:1; I Cô-rinh-tô 4:14, 15; Ga-la-ti 4:5; I Giăng 4:8, 16.

SƠ LƯỢC BÀI HỌC TUẦN NÀY: Gia đình của chúng ta thuộc về chúng ta và cũng thuộc về hội thánh của Đức Chúa Trời. Qua những gia đình này, Đức Chúa Trời muốn chúng ta kinh nghiệm tình yêu thương đầy hy sinh của chính Ngài.

MAURICE VÀ SA-RA LÀ HAI TÍN ĐỒ CƠ ĐỐC MỚI. Họ sống trong vùng đầy dẫy tội ác. Họ thua với mục sư rằng họ muốn dọn tới một nơi an ninh và gần nhà thờ hơn. Như thế các con họ có thể đi học trường giáo hội. Ông mục sư chia sẻ ước muốn của họ với hội thánh. Không bao lâu, một thuộc viên hội thánh tìm được một căn phố gần nhà thờ. Nhưng chủ phố đòi đặt cọc một số tiền lớn. Điện thoại của các tín đồ bắt đầu reo vang. Ngay ngày hôm sau, các thuộc viên hội thánh dâng đủ tiền để đặt cọc và trả tiền mượn tháng đầu tiên. Ngày Sa-bát kế đó, ông Maurice đứng trước hội thánh và nói, “Tôi rất sung sướng có một đại gia đình.”

I. NGUỒN GỐC GIA ĐÌNH (Sáng thế Ký 2:18-25).

Mục đích của gia đình trong Sáng thế Ký 2:18-28 là gì?

Các gia đình săn sóc những phần tử trong gia đình và giúp họ tránh sự cô đơn. (So sánh Lê-vi Ký 25:47-49; Ru-tơ 2:1-20; Thi thiên 68:5, 6). Với cuộc hôn nhân của A-đam và Ê-va, Đức Chúa Trời đã ban cho một tình thân mật đặc biệt. Ngài thiết lập tình vợ chồng như một kinh nghiệm đặc biệt gọi là “một thịt” (Sáng thế Ký 2:24). Đức Chúa Trời ban cho vợ chồng một mục đích khác của Ngài, đó là nuôi dưỡng con cái.

Ý nghĩa sâu xa nào của gia đình đến từ Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa và việc tạo nên loài người theo hình ảnh của Ngài? Sáng thế Ký 1:26-28. (Xin so sánh Giăng 17:11, 21, 22; I Giăng 4:8, 16).

Gia đình có thể bày tỏ tình yêu thương đầy hy sinh như chúng ta thấy trong Đức Chúa Trời Ba Ngôi. Vì vậy chúng ta không ngạc nhiên khi gia đình trở nên một biểu tượng quan trọng cho hội thánh trong Tân Ước. Hội thánh là gia đình đức tin (Ga-la-ti 6:10).

Bạn để dành bao nhiêu thì giờ để tương giao với những người trong gia đình? Bạn có thể loại bỏ những gì để có nhiều thì giờ hơn cho gia đình bạn?

II. ĐỨC CHÚA GIÊ-SU HỖ TRỢ GIA ĐÌNH (Ma-thi-ơ 19:4-6).

Những câu sau đây dạy chúng ta gì về thái độ của Đức Chúa Giê-su đối với sự tương giao trong gia đình? Ma-thi-ơ 19:4-6; Mác 7:9-13; Giăng 5:17, 18; 19:26, 27.

Đức Chúa Giê-su ủng hộ chương trình về gia đình của Đức Chúa Trời. Trên Thập tự giá, Đức Chúa Giê-su bày tỏ tình thương và sự lo lắng đối với mẹ Ngài. Có lẽ sự ủng hộ lớn nhất của Đức Chúa Giê-su cho mối tương giao giữa cha mẹ và con cái khi Ngài nói về Đức Chúa Trời là Cha của Ngài.

Xin đọc Ma-thi-ơ 10:35-37; Mác 3:32-35; Lu-ca 9:59-62; và Lu-ca 14:26. Bạn nghĩ tại sao Đức Chúa Giê-su phán những điều này?

Đức Chúa Giê-su tạo nên loài người để sống trong gia đình. Ngài không thay đổi ý định về gia đình khi Ngài thi hành chức vụ trong thế gian. Cũng như kế hoạch của Ngài khi tạo thế, Con Đức Chúa Trời đề cao vai trò của gia đình trong việc huấn luyện, nâng đỡ và thêm sức. Nhưng chúng ta cần nhớ rằng sự trung thành với Đức Chúa Trời quan trọng hơn sự trung thành đối với gia đình.

Đức Chúa Trời kêu gọi chúng ta có trách nhiệm đối với Ngài trong hội thánh và trong gia đình. Làm sao chúng ta có thể phân chia năng lực, thì giờ, và tài sản giữa hội thánh và gia đình? Có những sự nguy hiểm nào đối với những người bỏ bê gia đình mình vì quá bận rộn lo công việc hội thánh?

III. NHỮNG LOẠI GIA ĐÌNH KHÁC NHAU (Ô-sê 3:1-3).

Có những loại gia đình nào trong Kinh Thánh? Sáng thế Ký 27:1–28:5; Ru-tơ 1:22; 2:23; Giê-rê-mi 16:2; Ô-sê 1:2, 3, 6, 8; 3:1-3. Bạn có thể nghĩ tới những loại gia đình nào khác?

Đức Chúa Trời yêu thương và chăm sóc nhiều loại gia đình khác nhau. Điều này cũng có thể giúp chúng ta biết yêu thương hơn nhiều loại gia đình khác nhau trong hội thánh Đức Chúa Trời.

Kinh Thánh dạy có những giá trị căn bản nào cho đời sống gia đình? Sáng thế Ký 2:24, 25; Xuất Ê-díp-tô Ký 20:14; Lê-vi Ký 18:22; Châm ngôn 5:18-20; Ma-thi-ơ 19:6; Rô-ma 1:26, 27; I Cô-rinh-tô 7:3-5; Hê-bơ-rơ 13:4.

Giá trị căn bản của gia đình thường được nói đến trong Kinh Thánh gồm có sự bảo vệ và phục hồi về tình dục mà Đức Chúa Trời ban cho gia đình nhân loại. Sự gắn gũi về tình dục là một thí dụ rất hay về tình yêu trong hôn nhân dành riêng cho người nam và người nữ mà thôi. Nhiều gia đình không thực hành sự liên hệ tình dục bình thường giữa nam nữ trong hôn nhân đã làm hư hoại chương trình về hôn nhân và đem lại sự sỉ nhục loài người.

Ai là người trong hội thánh của bạn sống trong một loại gia đình khác hẳn với gia đình bạn? Làm thế nào bạn có thể bày tỏ cho những người này về tình yêu thương và hỗ trợ?

IV. SỐ MỘT LÀ SỐ ĐẦY ĐỦ (Lu-ca 2:36-38).

Số gia đình có những người lớn độc thân thì ngày càng nhiều và đang tăng thêm. Khi xã hội và hội thánh đề cao hôn nhân là một phần trong đời sống xã hội, thì những người độc thân này cảm thấy mình không được bình thường và đầy đủ.

Những người độc thân sau đây đã đóng góp thế nào cho công việc của Đức Chúa Trời? Tiên tri Ê-li (I Các Vua 17:1, 2; II Các Vua 2:11); An-ne (Lu-ca 2:36-38); Giăng Báp-tít (Ma-thi-ơ 11:7-11); Những con gái của Phi-líp (Công vụ các Sứ đồ 21:8, 9). Còn những người nào khác trong Kinh Thánh ở độc thân?

Phao-lô ủng hộ hôn nhân. Nhưng ông tin rằng ở độc thân là tốt hơn để làm việc cho Đấng Christ. Điều này thật đúng nếu những người này được sự ban cho để sống độc thân và cảm thấy Đức Chúa Trời muốn họ sống như vậy. Chúng ta phải ủng hộ những người độc thân. Một người sống có Đấng Christ là một người đầy đủ (Cô-lô-se 2:10).

Bạn có thể đối xử cách tích cực như thế nào đối với những người độc thân trong hội thánh? Nếu bạn độc thân, làm thế nào bạn có thể đối xử cách tích cực với những người có gia đình trong hội thánh?

V. GIA ĐÌNH TRONG ĐẠI GIA ĐÌNH (Giăng 20:17; Công vụ các Sứ đồ 9:17).

Hãy khám phá biểu tượng về gia đình trong những câu sau đây miêu tả sự sống trong hội thánh: Giăng 20:17; Công vụ các Sứ đồ 9:17; Rô-ma 16:1; I Cô-rinh-tô 4:14, 15; Ga-la-ti 4:5; I Ti-mô-thê 5:2.

Hội thánh ăn mừng những em bé mới sinh, chấp nhận những sự khác biệt, hỗ trợ những tài năng, và khuyến khích người ta phát triển. Nếu chữ *gia đình* khiến chúng ta cảm thấy ấm lòng, chúng ta sẽ chấp nhận quan điểm này của hội thánh. Nhưng đáng buồn thay đối với một số người, *gia đình* gợi lại những ký ức đau buồn. Với những người này, thì những mối tương giao khác trong hội thánh có thể tốt hơn. Nhưng Đức Chúa Trời là Chúa của những mối tương giao. Gia đình có thể làm chúng ta thất vọng; nhưng trong hội thánh Ngài, Chúa cho chúng ta những thí dụ về sự yên nghỉ, chữa lành, và những kinh nghiệm tốt hơn tình yêu thương gia đình (Xin đọc Thi thiên 27:10).

Nghĩ rằng hội thánh là một gia đình (Ga-la-ti 6:10; Ê-phê-sô 2:19) bao gồm tất cả mọi người như thế nào? I Cô-rinh-tô 12.

Kinh nghiệm của bạn về hội thánh là gia đình giống hay khác với gia đình hiện tại của bạn hay gia đình của tuổi thơ ấu thế nào? Hãy nghĩ đến những đặc điểm của Cơ Đốc nhân trong gia đình bạn bây giờ có thể đem lại sự khác biệt với gia đình hội thánh. Đặc điểm Cơ Đốc nào trong gia đình hội thánh mà bạn thích đem về cho gia đình mình?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Xin đọc Ellen G. White, “The Eden Home a Pattern,” *The Adventist Home*, tr. 25-28; “Who Are My Brethren?”, *The Desire of Ages*, tr. 321-327.

“Những hội thánh trong Khải huyền 2 và 3 bày tỏ rằng các hội thánh không phải là những gia đình mà mọi sự đều sẵn sàng cho khách. . . . Những hội thánh này không phải là những phòng triển lãm, nhưng là những phòng khách. Nếu những người sống trong hội thánh là tội nhân, thì sẽ có quần áo dơ trên sàn nhà, có những dấu tay trên các ghế ngồi, và bùn trên tấm thảm. Đức Chúa Giê-su tiếp tục kêu gọi tội nhân, chớ không phải những người công bình, ăn năn hối cải. Không có dấu hiệu nào bày tỏ Ngài sẽ ngừng kêu gọi tội nhân, cho nên hội thánh sẽ làm cho những người khó tính bối rối và là sự sỉ nhục cho những người tự cho là công bình.” – Phỏng trích Eugene H. Peterson, *Living the Message* (Harper San Francisco, 1966), tr. 71.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Trong lớp học, hãy thảo luận hội thánh nên đối xử thế nào với những người đang sống trong sự liên hệ không theo Kinh Thánh dạy?
2. Trong lớp học, bạn có thể làm gì với những người độc thân trong hội thánh bạn?

TÓM LƯỢC: Đức Chúa Trời đã tạo nên gia đình để dạy chúng ta rằng Ngài là Đức Chúa Trời của các mối tương giao. Ngài ban phước cho từng mỗi gia đình riêng tư và cho hội thánh là đại gia đình. Điều này bày tỏ tình yêu thương vị tha của Ngài.

Bài Học 2

LỜI CHÚA CHO ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH

CÂU GỐC: “Vả, mọi sự đã chép từ xưa đều để dạy dỗ chúng ta, hầu cho bởi sự nhịn nhục và sự yên ủi của Kinh Thánh dạy mà chúng ta được sự trông cậy” (Rô-ma 15:4).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Xuất Ê-díp-tô Ký 20:12; Thi thiên 18:2; Nhã ca; Ê-sai 54:5; 62:5; Giăng 10:11; 15:5; Ê-phê-sô 5:21-25.

SƠ LƯỢC BÀI HỌC TUẦN NÀY: Trong Kinh Thánh Đức Chúa Trời bày tỏ cho chúng ta những kế hoạch và mục đích của Ngài cho gia đình.

KHÁNH GIẢ CỦA RẠP HÁT KHOA HỌC NHẬN ĐƯỢC NHỮNG CẶP MẮT KÍNH 3-CHIỀU. Trong phòng tối, những người này thấy những cảnh thiên nhiên đẹp đẽ trên màn ảnh lớn. Trước hết họ nhìn những hình ảnh này với mắt không mang kính. Sau đó, họ mang cặp kính 3-chiều, thì thấy hình ảnh của vườn cây trở bông rực rỡ khiến họ ngạc nhiên. Dường như những nhánh cây trên màn ảnh chĩa ra ngay trên đầu họ. Cũng như những cặp kính 3-chiều này, có một cách khác học Kinh Thánh để giúp chúng ta thấy và hiểu những lẽ thật thời xưa rõ ràng hơn. Tuần này, chúng ta sẽ đeo cặp kính gia đình để thấy những đường lối khác mà Đức Chúa Trời dạy dỗ về đời sống gia đình. Sự nghiên cứu đặc biệt này khiến Kinh Thánh trở thành một quyển sách giáo khoa hiện đại cho đời sống trong gia đình chúng ta và trong hội thánh.

I. NHỮNG ĐIỀU RĂN CHO GIA ĐÌNH (Phục truyền Luật lệ Ký 6:6, 7).

Kinh Thánh truyền sứ mạng cho đời sống gia đình qua những điều răn. Điều răn nào trong những câu sau đây nói về những mối tương giao khác nhau mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta? Xuất Ê-díp-tô Ký 20:12, 14, 17; Phục truyền Luật lệ Ký 6:6, 7; Châm ngôn 5:18, 19; Ê-phê-sô 5:21-25, 33; 6:4; Cô-lô-se 3:20; I Phi-e-rơ 3:7.

Những cuộc hôn nhân hạnh phúc và những mối tương giao giữa cha mẹ con cái thật là quan trọng đối với Đức Chúa Trời. Ba điều răn trong Mười điều răn nói về đời sống gia đình (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:12, 14, 17). Các điều răn khác đề cập những hy vọng của Đức Chúa Trời về hôn nhân, mối tương giao giữa cha mẹ con cái và đời sống gia đình. Cũng có những điều răn nói về sự liên hệ tổng quát, như (1) “hãy yêu kẻ thù nghịch” (Ma-thi-ơ 5:44); (2) “hễ điều chi mà các người muốn người ta làm cho mình, thì cũng hãy làm điều đó cho họ” (Ma-thi-ơ 7:12); và (3) “các người phải yêu nhau” (Giăng 13:34). Những điều răn này cũng áp dụng cho mối tương giao trong gia đình.

Hãy ôn lại những điều răn này. Lãnh vực nào bạn cần thay đổi? Bạn phải làm gì để có những sự thay đổi này?

II. NHỮNG CHUYỆN VỀ GIA ĐÌNH (Ru-tơ 1, 2).

Bạn học được những bài học nào về đời sống gia đình trong chuyện Ru-tơ và Na-ô-mi? Ru-tơ 1, 2; 4:1-15.

Sách Ru-tơ bày tỏ rằng gia đình có nghĩa là giúp đỡ lẫn nhau trong lúc khó khăn và chăm sóc những người không tự giúp mình được. Ru-tơ chúng tỏ đức tin mình bởi lòng trung thành khi giúp đỡ Na-ô-mi. Bô-a làm trọn trách nhiệm mình để kết hôn với Ru-tơ. Nhưng Bô-a cũng thương Ru-tơ. Cho nên câu chuyện này cũng là một gương về tình yêu thương vĩnh cửu của Đức Chúa Trời. Ngài không bao giờ thỏa mãn cho tới khi, giống như Bô-a, Ngài đạt được điều Ngài yêu thương. Một em bé sinh ra làm cho Bô-a và Ru-tơ vui mừng ngay hiện tại và niềm hy vọng cho tương lai. Những câu chuyện giống như vậy trong Kinh Thánh là để dạy dỗ, soi dẫn, sửa trị, và huấn luyện dân sự Đức Chúa Trời sống theo đường lối Ngài (Rô-ma 15:4; II Ti-mô-thê 3:16). Chúng ta thấy chính mình trong những câu chuyện này, vì những điều ấy bày tỏ rằng không phải chỉ chúng ta mới bị cám dỗ, đấu tranh, và thất vọng. Chúng ta thấy những gương tốt mà chúng ta muốn làm theo. Sự nhần nhện của Đức Chúa Trời là nguồn cảm hứng cho chúng ta về lòng can đảm và hy vọng. Chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời, là Đấng chẳng bao giờ thay đổi, luôn luôn ở cùng chúng ta.

Bạn học được điều gì từ câu chuyện Ru-tơ có thể giúp bạn và gia đình trải qua thời kỳ khó khăn?

III. NHỮNG NGUYÊN TẮC VỀ SỰ TƯƠNG GIAO (Châm ngôn 17:9).

Sách Châm ngôn viết nhiều nhất về những nguyên tắc vĩ đại cho các mối tương giao

Những nguyên tắc nào trong các câu sau đây nói về những mối tương giao? Làm sao tác giả của những nguyên tắc này có những kết luận đúng như vậy? Châm ngôn 12:25; 15:1; 17:9, 22.

Các nguyên tắc về tương giao này đề cập tới lẽ thật mà Ellen G. White đã viết “những giác quan và hành động của khối óc con người. . . được đặt dưới luật pháp.” – Phỏng trích *The Ministry of Healing*, tr. 415. Tội lỗi đã làm hư hoại công việc sáng tạo của Đức Chúa Trời. Nhưng hành vi của con người trong các mối tương giao vẫn còn chịu ảnh hưởng bởi những luật lệ Chúa đặt ra cho con người. Khám phá và xử dụng sự khôn ngoan nhận được từ những luật lệ này là điều chúng ta cần để có gia đình hạnh phúc hơn.

Những nguyên tắc tương giao này đã bị tội lỗi làm bại hoại thế nào? Phúc âm đã đem lại sự khác biệt nào? Ma-thi-ơ 12:34, 35; Phi-líp 2:2-11.

IV. TẬP TÌNH THƠ CỦA VUA (Nhã ca 1:9, 14, 16).

Bài ca của Sa-lô-môn có nhiều nguyên tắc về các mối tương giao.

Những nguyên tắc nào chúng ta tìm được trong các câu sau đây?

(A) Nhã ca 1:9, 14, 16; 2:3; 4:1, 3, 7; 5:10-16; 6:9; 7:1.

(B) Nhã ca 1:15; 2:14; 4:9; 5:12.

(C) Nhã ca 1:2; 2:6; 7:8; 8:3.

(D) Nhã ca 1:6; 2:2; 6:5; 8:10.

(E) Nhã ca 2:10-13, 17; 7:11, 12.

(F) Nhã ca 5:16.

(G) Nhã ca 2:16; 6:3; 8:6, 7.

Sách Nhã ca của Sa-lo-môn nói về tình yêu giữa Vua và người nữ tên "Su-la-mít". Qua đôi uyên ương này chúng ta thấy những nguyên tắc về sự trung tín trong hôn nhân. Đức Chúa Trời đã lựa chọn hôn nhân như là một biểu tượng cho mối tương giao giữa Ngài với dân sự. Vì thế bài ca này giúp chúng ta hiểu được mối tương giao đầy yêu thương giữa Đấng Christ và chúng ta.

Xin miêu tả một bài học mới bạn học được từ sách Nhã ca mà bạn có thể dùng trong hôn nhân của bạn hay với một người khác trong gia đình.

V. ĐỨC CHÚA TRỜI: NGƯỜI CHA VÀ BẠN ĐỜI (Ê-sai 66:12, 13).

Những chữ nào trong những câu sau đây nói về gia đình và biểu tượng được dùng để giải nghĩa Đức Chúa Trời? (A) Ê-sai 54:5; 62:5; Giê-rê-mi 31:32; Khải huyền 19:7; (B) Ê-sai 66:12, 13; Giê-rê-mi 31:9; Ô-sê 11:1; (C) Ê-sai 42:14; Ma-thi-ơ 23:37.

Biểu tượng về Đức Chúa Trời cho chúng ta biết gia đình có thể như thế nào. Từ đó dẫn chúng ta đến gần Đức Chúa Trời hơn khi chúng ta biết Ngài như là người Chồng và người Cha hoàn hảo.

Những biểu tượng này cũng thường liên quan tới những phong tục địa phương. Trong Ê-xê-chi-ên 16:6-14, công việc của Đức Chúa Trời với Y-sơ-ra-ên được so sánh với những phong tục về hứa hôn và hôn nhân trong thời bấy giờ. Chú rể khoác áo choàng của mình trên cô dâu. Rồi nàng được tắm rửa, xúc dầu, và mặc áo cưới đẹp đẽ. Quan trọng hơn nữa là những sự so sánh này bị giới hạn bởi vì tất cả những việc làm của con người không có giá trị gì khi so sánh với tình yêu thương vĩnh cửu của Đức Chúa Trời đối với loài người. Nhưng chúng ta hy vọng, qua Đức Thánh Linh, Đức Chúa Trời giúp chúng ta yêu thương nhau như Ngài yêu thương chúng ta.

Các biểu tượng nào trong Kinh Thánh về Đức Chúa Trời có thể giúp những người có kinh nghiệm đau thương trong hôn nhân hay đời sống gia đình? Xin đọc Thi thiên 18:2; Giăng 10:11; 15:5.

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Xin đọc Ellen G. White, “Bible Biographies”, *Testimonies for the Church*, quyển 4, tr. 9-15; *Selected Messages*, quyển 1, tr. 19-22.

Kinh Thánh giúp chúng ta hiểu chương trình của Đức Chúa Trời cho gia đình. Nhưng không phải mỗi câu đều hữu dụng cho mọi người trong mọi thời đại. Xin đọc Phục truyền Luật lệ Ký 22:20, 21.

Muốn biết ý muốn của Đức Chúa Trời cho gia đình ngày nay qua Kinh Thánh, chúng ta cần: (1) nghiên cứu bối cảnh về tôn giáo và lịch sử của những câu này; (2) tìm hiểu ý nghĩa nguyên thủy của các câu ấy; (3) so sánh những câu có cùng đề tài với nhau để hiểu thế nào những nhà viết Tân Ước mượn từ Cựu Ước; và (4) tìm hiểu những nguyên tắc và những chi tiết chúng ta có thể dùng cho gia đình ngày nay.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Trong lớp học, hãy thảo luận về điều quan trọng nhất cho hạnh phúc gia đình.
2. Trong lớp học, hãy liệt kê những biểu tượng được dùng để miêu tả việc Đức Chúa Trời đối xử với chúng ta. Có ai trong lớp thích một biểu tượng này hơn biểu tượng kia? Tại sao? Những sự lựa chọn khác nhau này nói gì với chúng ta về việc Đức Chúa Trời đối xử với những người khác nhau như thế nào?

TÓM LƯỢC: Kinh Thánh dùng những cách khác nhau để dạy chúng ta về đời sống gia đình. Các phương pháp này gồm có những mạng lệnh trực tiếp của Đức Chúa Trời, những thí dụ khác nhau về hôn nhân và gia đình, những châm ngôn miêu tả các nguyên tắc tương giao, và gương của Đức Chúa Trời là Chồng và Cha, mẹ. Được hướng dẫn bởi sự khuyên dạy này, các phần tử trong gia đình có thể sống gần gũi hơn với Đức Chúa Trời và với nhau.

Bài Học 3

SỰ PHỤC HỒI

CÂU GỐC: “Mọi người phải kính trọng sự hôn nhân, chốn quê phòng chớ có ô uế, vì Đức Chúa Trời sẽ đoán phạt kẻ dâm dục cùng kẻ phạm tội ngoại tình” Hê-bơ-rơ 13:4.

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 1:26-28; 2:23-25; 3:1-24; Ma-thi-ơ 19:3-5; Lu-ca 17:21; II Cô-rinh-tô 5:17; Ga-la-ti 1:4; 6:2; Ê-phê-sô 3:16-19.

SƠ LƯỢC BÀI HỌC TUẦN NÀY: Trong vườn Ê-đen, Đức Chúa Trời đã thiết lập nên hôn nhân thánh. Tội lỗi đã làm hư hoại hôn nhân. Nhưng Phúc âm có thể phục hồi hôn nhân để được thanh sạch và tốt đẹp như thuở ban đầu trong vườn Ê-đen.

ĐỨC CHÚA TRỜI ĐÃ THIẾT LẬP HÔN NHÂN NHƯ LÀ SỰ PHỐI HỢP VĨNH VIỄN GIỮA MỘT NGƯỜI NAM VÀ MỘT NGƯỜI NỮ. Hôn nhân là một ơn phước. Đó là một phần khác trong công việc sáng tạo vĩ đại của Đức Chúa Trời. Có lẽ đây là một thí dụ lớn nhất, trước khi loài người sa ngã, về tình yêu thương vô biên của Đức Chúa Trời dành cho nhân loại. Nhưng thật đáng buồn thay, sự mật thiết của hôn nhân bị tổn thương vì sự rửa sả của tội lỗi. Nhưng Đấng Christ đã đến và đem lại niềm hy vọng mới cho gia đình. Trong Ngài, chồng và vợ có thể kinh nghiệm sự phục hồi của chương trình Đức Chúa Trời dành cho hôn nhân.

I. HÔN NHÂN TRONG VƯỜN Ê-ĐEN (Sáng thế Ký 1:26-28; 2:23-25).

Đức Chúa Giê-su đề cập đến hôn nhân để trả lời cho một câu hỏi về lý dị. Ngài đã dùng thí dụ nào? Ngài đã nêu lên những điểm nào? Ma-thi-ơ 19:3-5; Sáng thế Ký 1:26-28; 2:24, 25.

Sáng thế Ký 1:26-28 đề cập tới hai người, người nam và người nữ (Sáng thế Ký 5:2). Đức Chúa Trời phán rằng hai người sẽ sinh con và chăm gìn trái đất. Cho nên cả người nam và người nữ đều ngang hàng trước mặt Đức Chúa Trời. Sáng thế Ký 2 miêu tả việc Đức Chúa Trời dựng nên người nam và người nữ, và Ngài thiết lập hôn nhân. Nhu cầu của con người đầu tiên là sự cần thiết có tình yêu và tình dục, vì thế đã khiến Đức Chúa Trời ban cho người nam một “người giúp đỡ” (Sáng thế Ký 2:18). Chữ *người giúp đỡ* miêu tả Đức Chúa Trời trong mối tương giao với loài người (Phục truyền Luật lệ Ký 33:7, 26, 29).

Hôn nhân có những sự đòi hỏi nào? Sáng thế Ký 2:24.

Phối hợp nghĩa là người nam và người nữ đồng ý trung tín với lời thề hôn phối (giao ước). *Trở nên một thịt* miêu tả sự liên kết về tình dục trong sự gắn gũi, hiệp một và thỏa lòng mà đôi vợ chồng sẽ kinh nghiệm trong mọi khía cạnh của đời sống mình.

Cuộc hôn nhân trong vườn Ê-đen bày tỏ thế nào những nguyên tắc để giải thích mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời?

II. KHỦNG HOẢNG VÀ YÊN ỦI (Sáng thế Ký 3).

Sáng thế Ký 3 bày tỏ thế nào sự thay đổi trong hôn nhân và cảm nghĩ của hai người về Đức Chúa Trời và về nhau sau khi phạm tội? Sáng thế Ký 3.

A-đam và Ê-va không chấp nhận trách nhiệm về tội của họ. A-đam đổ lỗi Ê-va. Ê-va đổ lỗi cho con rắn. Nhưng thật sự là họ đổ lỗi cho Đức Chúa Trời là Đấng đã dựng nên Ê-va và con rắn.

Sự thân mật và bình đẳng thuở ban đầu giữa A-đam và Ê-va không còn nữa. Từ nay người vợ sẽ bị người chồng cai trị. Trong lịch sử, vợ thường bị đối xử như vật sở hữu của chồng. Sự lạm dụng đã gây nên nhiều hoàn cảnh khó khăn cho người nữ. “Ê-va là người đầu tiên phạm tội. Vì lý do này, Đức Chúa Trời phán là A-đam sẽ cai trị bà. Bà sẽ ở dưới quyền cai trị của chồng. Đó là một phần của sự rửa sả.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 3, tr. 484. Địa vị thấp kém của Ê-va không phải vì bà là người nữ, nhưng vì bà là người đầu tiên phạm tội.

Bạn mau chóng đổ lỗi cho người khác về những hành động của mình ra sao? Bạn có thể làm gì để có trách nhiệm hơn về hành động của bạn?

III. ĐỀ CAO HÔN NHÂN (Ga-la-ti 6:2).

Những câu sau đây dạy những nguyên tắc nào quan trọng cho một cuộc hôn nhân hạnh phúc? Xuất Ê-díp-tô Ký 20:14, 17; Châm ngôn 5:15-20; Ga-la-ti 6:2; Phi-líp 2:4.

Trong Kinh Thánh, sự tương giao mật thiết được những giao ước tôn trọng. Giao ước quan trọng hơn hết là sự giao ước giữa Đức Chúa Trời và dân sự Ngài (Sáng thế Ký 9:9-17; Ê-sai 55:3; Hê-bơ-rơ 13:20). Những giao ước giữa loài người chỉ là “giao kèo” gồm có: lời hứa, quyền lợi, và trách nhiệm. Những điều này cũng quan trọng trong hôn nhân, vì khi người ta lập giao ước trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời thì những giao ước này sẽ đem lại sự trung tín trong mối tương giao của loài người

Tiên tri Ê-xê-chi-ên dùng giao ước hôn nhân để miêu tả Đức Chúa Trời trong mối tương giao với nàng dâu của Ngài, dân Y-sơ-ra-ên (Ê-xê-chi-ên 16:8). Hôn ước bị đổ vỡ khi hôn nhân bị lạm dụng. Thí dụ, chồng phản bội người vợ thời thanh xuân, là người vợ của “hôn ước” (Ma-la-chi 2:14). Những lời hứa thiêng liêng trong ngày hôn lễ phải được tôn trọng suốt đời.

Tại sao để bản ngã chết đi lại rất quan trọng để bảo tồn hạnh phúc trong hôn nhân? Bạn cần sự chết này hơn trong những mối tương giao nào khác không?

IV. SỰ PHỤC HỒI TRONG ĐÁNG CHRIST (II Cô-rinh-tô 5:17).

“Hôn nhân đã bị hư hoại bởi tội lỗi. Nhưng mục đích của Phúc âm là giúp hôn nhân được thanh sạch và hạnh phúc.” – Phỏng trích *Thoughts from the Mount of Blessing*, tr. 64.

Kinh Thánh dạy như thế nào về công việc của Đấng Christ trong việc phục hồi điều đã mất vì tội lỗi? Lu-ca 17:21; II Cô-rinh-tô 5:17; Ga-la-ti 1:4; Ê-phê-sô 3:16-19. Những câu này giúp chúng ta thế nào để có một hôn nhân hạnh phúc hơn?

Nhờ học về công việc của Đấng Christ, nhờ cầu nguyện, và nhờ quyền phép Chúa, những cặp vợ chồng có thể để đạt tới cuộc hôn nhân lý tưởng như trong vườn Ê-đen.

Nguyên tắc nào chặn đứng quyền lực của tội lỗi? Ma-thi-ơ 20:20-28; Giăng 13:4, 5, 12-17; Phi-líp 2:5-8.

Phao-lô có lời khuyên dạy gì cho vợ chồng? Ê-phê-sô 5:21-33.

“Phúc âm tập trung vào tình yêu và sự vợ chồng đầu phục lẫn nhau (I Cô-rinh-tô 7:3, 4; Ê-phê-sô 5:21). Đấng Christ là gương mẫu cho sự lãnh đạo của người chồng khi Ngài yêu thương, hy sinh, và phục vụ hội thánh (Ê-phê-sô 5:24, 25). – Phỏng trích *SDA Church Manual*, Revised 2000, 16th Edition, tr. 192, 193.

Bạn có thể làm những thay đổi nào để theo đúng các nguyên tắc Phúc âm trong đời sống hôn nhân của bạn? Nếu không lập gia đình, thì những nguyên tắc này có thể giúp bạn trong những mối tương giao khác không?

V. CHƯƠNG TRÌNH SÁNG TẠO TRONG THẾ GIAN TỘI LỖI (Ma-thi-ơ 19:3-9).

Đức Chúa Giê-su bày tỏ thế nào chương trình của Đức Chúa Trời cho hôn nhân và mật thật của hôn nhân trong thế gian tội lỗi? Ma-thi-ơ 19:3-9.

Cơ Đốc nhân có trách nhiệm cầu nguyện khi dự tính kết hôn. Sau khi thành lập gia đình, họ cần ân điển của Đức Chúa Trời để giúp họ sống hòa hợp và cùng nhau gìn giữ sự bền vững trong hôn nhân.

Nhưng con người là tội lỗi. Vì thế hôn nhân giữa Cơ Đốc nhân đôi khi cũng bị đổ vỡ. Khi gia đình gặp rắc rối, các cố vấn phải làm hết sức để giúp vợ chồng hàn gắn với nhau. Kinh Thánh có dạy về sự phục hồi những mối tương giao bị tổn thương (Ô-sê 3:1-3; I Cô-rinh-tô 7:10, 11; 13:4-7; Ga-la-ti 6:1). Khi ly dị xảy ra, thì hai bên phải được khuyến khích để cầu xin ân điển của Đức Chúa Trời hầu giúp họ kiểm điểm lại và học biết ý muốn của Đức Chúa Trời đối với đời họ. Đức Chúa Trời an ủi những người bị đau khổ. Ngài chấp nhận sự ăn năn của những người phạm tội.

Hội thánh có thể hỗ trợ thế nào chương trình của Đức Chúa Trời về hôn nhân để tìm hiểu, thương xót và giúp đỡ các tín đồ xây dựng lại đời sống của họ sau khi ly dị?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Xin đọc Ellen G. White, “The Eden Home a Pattern”, *The Adventist Home*, tr. 25-28; “The Builders of the Home”, *The Ministry of Healing*, tr. 356-362.

“Sợi dây liên kết trong gia đình là mật thiết hơn hết, ngọt ngào hơn hết và thánh khiết hơn hết, bền chặt hơn tất cả các mối liên hệ khác trong thế gian. Hôn nhân được thiết lập để đem lại ơn phước cho nhân loại. Đó là một ơn phước khi người ta lập hôn ước một cách khôn ngoan và trong sự kính sợ Đức Chúa Trời. Đó cũng là một ơn phước khi họ biết thận trọng suy nghĩ về trách nhiệm hôn nhân.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Adventist Home*, tr. 18.

“Vợ chồng không nên tranh dành quyền lãnh đạo. Đức Chúa Trời đã đặt nguyên tắc để hướng dẫn họ trong việc này. Chồng phải yêu thương vợ như Đấng Christ yêu thương hội thánh. Vợ phải kính trọng và yêu thương chồng mình. Cả hai đều phải tử tế với nhau. Cả hai phải hứa không bao giờ làm buồn lòng hay làm tổn thương người kia.” – Phỏng trích *Testimonies for the Church*, quyển 7, tr. 47.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Trong lớp học, hãy thảo luận những nguyên tắc trong câu trích phần hai trên đây. Những nguyên tắc này sẽ giúp ích gì cho hôn nhân?
2. Áp dụng ý trên đây, xin trả lời câu hỏi này: Điều gì thường gây ra ly dị?
3. Căn cứ vào bài học tuần này, bạn hãy viết một đoạn bày tỏ những lời thề hứa hôn nhân nên gồm những điều nào.

TÓM LƯỢC: Tội lỗi đã làm hư hoại hôn nhân. Nhưng Đức Chúa Trời, qua Đấng Christ, đang hành động trong chúng ta để phục hồi hôn nhân như trong vườn Ê-đen.

Bài Học 4

SỐNG VỚI CÁC CHIÊN CON

CÂU GỐC: “Ngài sẽ chăn bầy mình như người chăn chiên; **thâu các con chiên con vào cánh tay mình và ấm vào lòng; từ từ dắt các chiên cái đang cho bú**” (Ê-sai 40:11).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 16:1, 2; 30:1-9; Phục truyền Luật lệ Ký 8:5; Thi thiên 50:10-12; 127:3; Châm ngôn 3:11, 12; Mi-chê 6:8.

SƠ LƯỢC BÀI HỌC TUẦN NÀY: Trong Kinh Thánh, Đức Chúa Trời dạy cha mẹ phương cách để trung tín thi hành trách nhiệm mình.

CON CÁI LÀ SỰ BAN CHO CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI. Ngoài sự sống của mỗi cá nhân, con cái là sự ban cho lạ lùng hơn hết của Đức Chúa Trời. Con cái là một trách nhiệm lớn bởi vì chúng là sự ban cho rất đỗi diệu kỳ. Tất cả các bậc làm cha mẹ có cơ hội quan trọng để chia sẻ tình yêu thương của Đức Chúa Giê-su cho con cái mình. Nhưng trước hết con cái hiểu được thế nào là lẽ thật qua cách sống của cha mẹ. Tuần lễ này chúng ta sẽ nghiên cứu những bài học Đấng Christ ban cho cha mẹ.

I. CHỨC QUẢN GIA ĐẶC BIỆT (Thi thiên 50:10-12).

Kinh Thánh dạy rằng con cái là sự ban cho của Đức Chúa Trời. Vì thế cha mẹ chịu trách nhiệm với Đức Chúa Trời về sự giáo huấn con cái mình. “Con cái là cơ nghiệp Đức Chúa Trời ban cho loài người. Chúng ta trả lời với Ngài về cách chúng ta quản trị cơ nghiệp của Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Adventist Home*, tr. 159.

Con cái là cơ nghiệp của Đức Chúa Trời nghĩa là gì? Thi thiên 50:10-12; 127:3; Ê-sai 43:1, 7; I Phi-e-rơ 2:9. Con cái là cơ nghiệp của Đức Chúa Trời đã thay đổi thế nào cách chúng ta nghĩ về chúng?

Sa-tan tự xưng mình là vua chúa của thế gian này. Nhưng Đức Chúa Trời đã lấy lại quyền thống trị của Ngài trên thế gian qua Đấng Christ. Điều này nghĩa là Đức Chúa Trời đã chuộc lại mọi người, ngay cả con trẻ. Cha mẹ phải luôn luôn nhớ rằng con cái mình thật sự là thuộc về Đức Chúa Trời.

Tại sao làm cha mẹ là một chức quản gia đặc biệt? I Cô-rinh-tô 4:1, 2.

Những người quản gia giỏi tìm hỏi những lời chỉ dạy từ chủ nhân của tài sản mà mình quản lý. Những bậc cha mẹ tốt phải cầu xin Đức Chúa Trời sự khôn ngoan và học hỏi Kinh Thánh để biết cách dưỡng dục con cái mình. Ma-nô-a và vợ mình đã hỏi một câu rất đúng rằng: “**Đứa trẻ phải giữ theo lệ nào, và phải làm làm sao? (Các Quan Xét 13:12).**”

II. NHỮNG QUYẾT ĐỊNH QUAN TRỌNG (Sáng thế Ký 16:1, 2).

Những lời bình luận nào dưới đây là những lý do tốt để có con? Những lý do nào không tốt, và tại sao? (A) “Chúng tôi nghĩ rằng có con sẽ khiến cho cuộc hôn nhân của chúng tôi vững vàng hơn.” (B) “Tôi luôn luôn muốn có con từ ngày tôi chơi búp-bế.” (C) “Chúng tôi yêu nhau và muốn chia sẻ tình yêu ấy với đứa con.” (D) “Chúng tôi không muốn có thai. Đó chỉ là một tai nạn!”

Làm cha mẹ là một sự *lựa chọn* quan trọng. Dưỡng dục con cái có thể không dễ dàng trong những thời kỳ khó khăn (Mác 13:17). Nhưng con cái cũng giúp gia đình biết yêu nhau hơn và không vị kỷ. Thật là một niềm vui lớn được chia sẻ với Đức Chúa Trời về việc tạo nên một người mới và kinh nghiệm sự diệu kỳ của sự sống mới nơi một em bé.

Trong Kinh Thánh, sự son sẻ có ảnh hưởng gì trên gia đình? Có cách nào khác để giúp những gia đình ấy? Sáng thế Ký 16:1, 2; 30:1-9; I Sa-mu-ên 1:1-20.

Nhiều cặp vợ chồng cố gắng để hiểu tại sao họ không thể có con. Họ thường cãi nhau về việc không có con. Chúng ta không nên vội xét đoán những gia đình này. Chúng ta nên bảo vệ họ tránh khỏi những lời nhận xét độc ác với nhau. Họ cần nhận được những lời khuyên bảo chính xác khi họ cầu hỏi. Họ nên có sự riêng tư để quyết định cho đúng.

III. BÀI HỌC TỪ CHA TRÊN TRỜI (Phi-líp 4:19)

Những trách nhiệm nào của cha mẹ được thấy trong sự tương giao của Đức Chúa Trời với dân sự Ngài? Điều này cho chúng ta sự hướng dẫn nào trong việc làm cha mẹ? (A) Phục truyền Luật lệ Ký 1:31; Giăng 6:33-35; Phi-líp 4:19; (B) Thi thiên 32:8; Ê-sai 54:13; Ô-sê 11:3; (C) Phục truyền Luật lệ Ký 8:5; Châm ngôn 3:11, 12; Hê-bơ-rơ 12:5-7.

Xin đọc Ô-sê 11:1, 2. Đức Chúa Trời kinh nghiệm tất cả những cảm xúc mà bậc cha mẹ có khi các thiếu niên từ chối không nghe lời khuyên dạy hoặc có, hành động đem lại thất vọng cho cha mẹ, hay bỏ nhà đi. Đức Chúa Trời tôn trọng sự tự do của con người. Ngài có thể giúp đỡ cha mẹ hướng dẫn đứa con ngộ nghịch hay chấp nhận một quyết định sai của đứa con đã trưởng thành. Người cha của đứa con trai hoang đàng đã làm điều này (Lu-ca 15:11-32).

Đức Chúa Trời có thái độ thế nào đối với những người không chấp nhận Ngài qua cách giúp đỡ cha mẹ trong việc xử sự đối với những đứa con ngộ nghịch? Đức Chúa Trời biết sự đau đớn của những người không chấp nhận Ngài. Điều này đem lại sự an ủi và khuyến khích thế nào cho những bậc cha mẹ lo lắng về những đứa con ngộ nghịch của mình?

IV. LÀM ĐIỀU TỐT CHO CON CÁI (Mi-chê 6:8).

“Ảnh hưởng của cha mẹ về uy quyền và tình thương sẽ giúp họ hướng dẫn con cái cách cương quyết và dịu dàng hơn.” – Phỏng trích *The Adventist Home*, tr. 308. Cuộc nghiên cứu gần đây cho biết rằng sự điều khiển và hỗ trợ trong gia đình rất quan trọng trong việc giúp trẻ em ngoan ngoãn và phát triển tình cảm lành mạnh. Hỗ trợ nghĩa là bày tỏ tình thương, và sự đầm ấm để trẻ cảm thấy mình có một gia đình. Điều khiển nghĩa là đặt những luật lệ và giới hạn để giúp trẻ em biết tôn trọng mình và người khác. Lòng nhân từ và sự giúp đỡ, tính cương quyết và điều khiển, là những nguyên tắc trong Mi-chê 6:8.

Xin nhận xét về hành động của cha mẹ trong những gia đình này: Gia-cốp (Sáng thế Ký 37:3, 4); Ma-nô-a và vợ (Các Quan Xét 14:1-3); Hê-li (I Sa-mu-ên 2:22-25; 3:13). Làm thế nào dưỡng dục với sự cương quyết lẫn sự dịu dàng tạo nên sự khác biệt trong những gia đình này? Những sự thay đổi nào cần thiết áp dụng được cả sự cương quyết và dịu dàng?

Nghệ thuật làm cha mẹ nghĩa là biết đem lại sự đầm ấm, yêu thương, nâng đỡ và đặt giới hạn cách khôn ngoan những điều tốt hợp với từng hạng tuổi của con cái. Chỉ cần một vài luật lệ mà thôi. Phải biết chắc con cái hiểu rằng chúng sẽ bị trừng phạt thế nào nếu vi phạm những luật lệ này. Đôi khi phải áp dụng kỷ luật. Trong những gia đình mà sự cương quyết và dịu dàng đi chung với nhau thì con cái có cơ hội tốt hơn để chấp nhận những điều cha mẹ coi là có giá trị. Chúng sẽ khôn lớn về đạo đức hợp với tuổi của chúng và càng ngày càng có trách nhiệm hơn trong mối tương giao với người khác.

V. HƯỚNG DẪN LÒNG CON TRẺ (Ma-thi-ơ 18:2-5).

Đức Chúa Giê-su đối xử với con trẻ thế nào? Ngài phán gì về đức tin của chúng? Ma-thi-ơ 18:2-5; Mác 9:36, 37, 41.

Trẻ em phải cảm thấy an toàn khi đặt câu hỏi hay nói về bất cứ đề tài nào trong gia đình. Sau đó, chúng sẽ cảm thấy tự do để nói với Đức Chúa Trời.

Đấng Christ có lời cảnh cáo nào cho những người làm tổn thương con trẻ hay khiến chúng phạm tội? Ma-thi-ơ 18:5, 6; Mác 9:42.

Nếu cha mẹ hoặc người lớn làm tổn thương một em nhỏ về tình cảm hay thể xác, thì họ làm cho em đó khó trông cậy nơi Đức Chúa Trời. Một em bé bị lạm dụng về tình dục sẽ khó hiểu được tình thương của Đức Chúa Trời và tình yêu vợ chồng. Những người lớn bị lạm dụng hồi còn nhỏ có thể tìm được sự giúp đỡ như sau: (1) kinh nghiệm tình thương của Đức Chúa Trời; (2) sống ở một nơi chấp nhận được; và (3) nói chuyện với một cố vấn có kinh nghiệm.

Mối tương giao của bạn với Cha trên trời ảnh hưởng thế nào đến mối tương giao giữa bạn với con cái mình và với trẻ em trong hội thánh? Bạn muốn có sự thay đổi nào trong mối tương giao với những con trẻ này?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Xin đọc Ellen G. White “Misconception of the Mother’s Work”, *The Adventist Home*, tr. 244-247; “Discipline and Its Administration,” *Child Guidance*, tr. 221-268.

“Đánh con có thể cần thiết khi những cách sửa phạt khác bất thành. Nhưng cha mẹ không nên dùng roi vọt nếu không cần thiết. Nhưng nếu những phương pháp sửa trị khác bất thành, thì sự đánh con phải được sử dụng cách yêu thương. Sự sửa phạt với lòng yêu thương giúp con trẻ hiểu được điều chúng làm sai. Thường thường một lần bị đòn cũng đủ để nhớ cả đời, đủ để bày tỏ cho em thấy em không phải là người nắm quyền hành.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Child Guidance*, ? ? ? ?

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Xin liệt kê những nguyên tắc trong câu trích thứ hai trên đây. Bạn muốn làm gì khác trong mối tương giao với con bạn?
2. Trong hội thánh bạn, có những con trẻ của cha, mẹ độc thân hay những con trẻ trong các gia đình có vài sự rắc rối chẳng? Nếu có, thì lớp của bạn phải làm gì để giúp những trẻ em đó?

TÓM LƯỢC: Các em nhỏ là những thành phần trẻ trung trong gia đình Đức Chúa Trời. Là những người quản gia có trách nhiệm, những vợ chồng có đạo phải cố gắng làm theo sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời khi quyết định trở thành cha mẹ. Đức Chúa Trời ban cho nhiều lời giáo huấn trong Kinh Thánh để giúp cha mẹ biết dưỡng dục con cái hướng về Thiên Đàng.

Bài Học 5**MÔN ĐỒ HUẤN LUYỆN MÔN ĐỒ**

CÂU GỐC: “Hết thảy con cái người sẽ được Đức Giê-hô-va dạy dỗ, và sự bình an của con cái người sẽ lớn” (Ê-sai 54:13).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Xuất Ê-díp-tô Ký 29:38-42; Châm ngôn 1:8; 22:6; Ma-thi-ơ 28:18, 19; Giảng 8:31; 13:35; Rô-ma 8:28; Ê-phê-sô 6:1-4.

SƠ LƯỢC BÀI HỌC TUẦN NÀY: Đức Chúa Trời truyền cha mẹ phải dạy con cái đạo lý của Ngài và hướng dẫn chúng đến cùng Ngài.

MÔI-SE GIỐNG NHƯ NGƯỜI TRUYỀN CÂY ĐUỐC CỦA THẾ VẠN HỘI. Ông cố gắng đặt đức tin trong tay những người theo mình. Môi-se biết rằng chẳng thể thay thế cho gia đình là nơi cha mẹ và con cái học để tin cậy nơi Đức Chúa Trời và sống theo đức tin mình. Kinh Thánh có nhiều sự khuyên bảo về việc giúp con cái nhận đức tin từ cha mẹ chúng. Sách Phục truyền Luật lệ Ký, Châm ngôn, và Ê-phê-sô cũng có sự hướng dẫn và hy vọng cho các bậc cha mẹ, những người sẽ huấn luyện con cái mình trở nên môn đồ của Chúa.

I. CHA MẸ LÀ MÔN ĐỒ

Đức Chúa Giê-su truyền cho những người theo Ngài phải huấn luyện môn đồ khắp nơi. Ngài cũng giải nghĩa môn đồ là gì. Xin nghiên cứu lời giải nghĩa này trong Ma-thi-ơ 28:18, 19; Giăng 8:31; 13:35. Xin cũng đọc Phục truyền Luật lệ Ký 6:6-9. Những lời dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su về việc huấn luyện môn đồ và làm môn đồ giúp giải nghĩa thế nào công việc của gia đình Cơ Đốc?

Trong gia đình, con cái học được những bài học đầu tiên về tình thương để biết yêu thương. Một mối tương giao đầy yêu thương với cha mẹ giúp con cái biết yêu Đức Chúa Giê-su và tha nhân. Nhờ vậy con cái có cơ hội tốt hơn để được thành công với con cái họ về sau. Họ cũng sẽ có cơ hội tốt hơn để kết thân hữu và điều này sẽ dẫn đến sự làm chúng đạo thành công.

Cha mẹ nên làm gì trước khi cố gắng hướng dẫn con cái mình đến cùng Đức Chúa Giê-su? Phục truyền Luật lệ Ký 6:5, 6, 18.

Tại sao dạy dỗ con cái để biết Đấng Cứu Thế hoàn hảo lại quan trọng hơn là dạy dỗ chúng trở nên những đứa con hoàn hảo? Bạn có kinh nghiệm nào về sự cứu rỗi mà bạn muốn con cái mình cũng biết?

II. SỰ GIÁO DỤC THUỘC LINH TRONG GIA ĐÌNH (Châm ngôn 2:1-9).

Phục truyền Luật lệ Ký 6:7 bày tỏ cha mẹ cần chia sẻ lẽ thật của Đức Chúa Trời với con cái mình thế nào? Ngày nay cha mẹ có những thách thức nào trong khi trông đợi được vào thiên đàng?

“Chuyên cần dạy dỗ” hay là “khắc sâu vào” đồng nghĩa với “mài” (Phục truyền Luật lệ Ký 32:41) hay “làm cho bén”. Những chữ *ngồi-đi* và *nằm xuống-chối dạy* có nghĩa là không bao giờ ngừng và luôn luôn xảy ra trong mọi sinh hoạt của đời sống.

Sa-lô-môn nói mục đích lời giáo huấn của ông cho các con là gì? Châm ngôn 2:1-9; 3:5-8.

Khi những thanh niên lớn lên, thì họ có sự lựa chọn. Cuối cùng, họ sẽ đặt ra các giá trị riêng của họ. Những cha mẹ có đạo muốn con cái mình được tự do lựa chọn. Nhưng đôi khi họ sợ rằng chúng không lựa chọn một cách khôn ngoan. Sách Châm ngôn khuyến khích thanh niên học từ nơi cha mẹ và để Đức Chúa Trời điều khiển cuộc đời mình. Nhưng sách Châm ngôn cũng đề cao sự tự do lựa chọn và cố gắng hướng dẫn những người trẻ tuổi lựa chọn đường lối Đức Chúa Trời.

Một cuộc nghiên cứu cho biết hễ cha mẹ càng dành nhiều thì giờ cho con cái thì chúng càng trở nên tốt hơn. Nhiều đứa phung phí rất nhiều thì giờ coi truyền hình và máy vi tính. Cha mẹ có thể làm gì để dành nhiều thì giờ hơn cho con cái mình?

III. SỰ THỜ PHƯỢNG TRONG GIA ĐÌNH (Xuất Ê-díp-tô Ký 29:38-42).

Dân sự Đức Chúa Trời đã có kinh nghiệm nào về sự thờ phượng buổi sáng và buổi chiều trong thời Cựu Ước? (Xuất Ê-díp-tô Ký 29:38-42). Chúng ta học được những bài học thiêng liêng nào từ những câu này?

Sự cầu nguyện giúp gia đình hiệp một trong đức tin. Họ tăng cường sức mạnh cho nhau trong cuộc đời nhiều thử thách. Họ có kinh nghiệm về sự bình an mà những gia đình ngoại đạo không biết được. Trong những cuộc thăm dò ý kiến, các thanh niên cho biết sự thờ phượng thường xuyên trong gia đình giúp cải tiến sự phát triển thuộc linh của họ.

Bà Ellen G. White có viết sự lễ bái gia đình là giờ tốt nhất trong ngày nếu giữ được thường xuyên, “ngắn gọn”, “thật hấp dẫn,” và “rất sống động” – Phỏng trích *Child Guidance*, tr. 251, 522. Chương trình này có thể gồm ít câu Kinh Thánh, những lời bình luận ngắn, dành thì giờ cho thanh niên hỏi vài câu, hát ngợi khen, cầu nguyện, và cha mẹ chia sẻ kinh nghiệm đức tin mình. Con cái nên được dự phần lựa chọn những câu Kinh Thánh, chuyện tích, bài hát, và các hoạt động khác.

Bạn thích gì về sự lễ bái gia đình? Cha mẹ có thể làm gì để tạo thêm các kinh nghiệm này? Những câu hỏi của các con cho cơ hội để chia sẻ đức tin như thế nào?

IV. SỰ LÀM CHỨNG CHO CON MÌNH (Châm ngôn 22:6).

Châm ngôn 22:6 nói về nguyên tắc nào?

Chữ *dạy* liên quan đến chữ *vỡ lòng*, *khai tâm*. Chữ này miêu tả một bà mẹ giúp em bé sơ sinh bú sữa mẹ. Bà mẹ chà lợi của em bé với cái gì ngon ngọt. Việc này làm em bắt đầu mút. Vì thế Châm ngôn 22:6 đề nghị cha mẹ làm điều thiêng liêng thật hấp dẫn giống như bà mẹ khuyến khích em bé thích bú sữa mẹ.

Châm ngôn 22:6 không nói rằng những sự lựa chọn trong tương lai của trẻ em là luôn luôn phù hợp với cách chúng được nuôi dưỡng. Điều này không nói cha mẹ chịu trách nhiệm về tương lai của con mình. Tương lai của con là trách nhiệm của nó khi nó đã trưởng thành. Châm ngôn 22:6 dạy rằng thái độ tích cực của cha mẹ về những điều thuộc linh sẽ giúp con cái cũng có những thái độ như vậy khi chúng thành nhân.

Bạn có lời khuyên và sự khuyến khích nào để giúp các cha mẹ có những đứa con đã lớn lìa bỏ Chúa? Lu-ca 15:11-24; Rô-ma 8:28; II Phi-e-rơ 3:9; Khải huyền 16:7?

V. PHỤC VỤ VỚI TÌNH THƯƠNG (Ê-phê-sô 6:1-4).

Ê-phê-sô có lời khuyên dạy nào cho cha mẹ và con cái? Lời khuyên dạy cho con cái và cha mẹ có liên quan với nhau không? Ê-phê-sô 6:1-4.

Con cái phải tôn trọng cha mẹ, và cha mẹ phải nuôi dưỡng con cái. Người ta không trông mong con cái vâng lời cha mẹ nếu cha mẹ không theo Chúa. (So sánh Công vụ các Sứ đồ 5:29). Sự giáo huấn cho cha mẹ đặc biệt là cho những người cha, bởi vì người cha có trách nhiệm quản trị gia đình.

“Nuôi nấng và khuyên dạy” bày tỏ rằng con cái cần được dưỡng dục trong kỷ luật và với những giá trị thiêng liêng. Sự nuôi dưỡng được nói tới trong những câu này là một việc làm với tình thương mà các bậc cha mẹ Cơ đốc dành cho con cái mình.

Hãy miêu tả mối tương giao của bạn với cha mẹ mình. Bạn cần có sự thay đổi nào để tôn kính cha mẹ hơn?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Xin đọc Ellen G. White: “Responsibility for Eternal Interest,” “Every Home A Church,” “Leading Children To Christ,” “Preparing For Church Membership,” *Child Guidance*, tr. 471-502; “Blessing the Children,” *The Desire of Ages*, tr. 511-517.

“Khi Giô-sép còn thơ ấu, Gia-cốp dạy người yêu thương và kính sợ Đức Chúa Trời. Thường khi ở trong trại, dưới bầu trời Sy-ria lóng lánh ánh sao, ông kể cho Giô-sép nghe chuyện tích về sự hiện thấy ban đêm tại Bê-tên, cái thang bắc từ đất đến trời, và các thiên sứ của Đức Chúa Trời đi lên xuống thang đó. Ông nói với Giô-sép về Đấng Christ, là Đấng đã từ ngôi Ngài xuống bày tỏ mình cho Gia-cốp. Ông cũng nói với Giô-sép chuyện vật lộn bên rạch Gia-bốc. . . .

“Nhờ học về Đức Chúa Trời trong thiên nhiên và những lẽ thật mà cha mình dạy dỗ, Giô-sép học theo những nguyên tắc của Gia-cốp.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Education*, tr. 52.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

- Hãy để những người trong lớp bạn miêu tả mối tương giao giữa họ với cha mẹ hay với con cái mình. Hãy để họ giải nghĩa điều họ đã học được từ những kinh nghiệm này hầu có thể giúp những người khác trong lớp đối xử tốt hơn với cha mẹ hoặc con cái họ.
- Có những nan đề nào mà cha mẹ trong các gia đình bị rắc rối phải đương đầu khi dạy những điều giá trị cho con cái? Có những nan đề nào mà cha mẹ độc thân, người kết hôn với người ngoại hay thuộc viên các tôn giáo khác phải đương đầu? Lớp bạn làm thế nào để giúp đỡ những người trong hoàn cảnh như vậy?

TÓM LƯỢC: Dạy đức tin cho con cái là một đề tài rất quan trọng trong Kinh Thánh. Khi cha mẹ có đức tin nơi Đức Chúa Trời và Kinh Thánh, thì đức tin đó sẽ được chứng tỏ cho các con thấy trong mọi khía cạnh của đời sống họ.

Bài Học 6

NHỮNG LỜI KHÔN NGOAN CHO GIA ĐÌNH

CÂU GỐC: “Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va, chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con; phạm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con” (Châm ngôn 3:5, 6).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Châm ngôn 5:3-14; 13:22; 14:26; 17:22; 23:13, 14; 31:10-31; Ma-thi-ơ 19:4-6; I Cô-rinh-tô 7:3, 4.

SƠ LƯỢC BÀI HỌC TUẦN NÀY: Sách Châm ngôn có những lời khuyên dạy rất hữu ích cho hôn nhân và gia đình.

SÁCH CHÂM NGÔN NÓI TỎ TƯỜNG VỀ NHỮNG MỐI TƯƠNG GIAO CỦA GIA ĐÌNH. Cha mẹ có thể viết một bức thư khuyên bảo con trai hay con gái đang học đại học, có gia đình riêng, hay làm việc ở xa. Cũng như thế, sách Châm ngôn là lời khuyên của cha cho con trai mình. Xin đọc Châm ngôn 1:8. Trong lời khuyên dạy của người cha, chúng ta nghe tiếng phán của Thiên Phụ kêu gọi chúng ta học hỏi.

I. YÊU ĐÚNG NGƯỜI NỮ (Châm ngôn 5:3-14).

Xin liệt kê những nan đề và kết quả của việc liên hệ tình dục trước hôn nhân hay của việc ngoại tình. Châm ngôn 5:3-14.

Tình dục ngoài hôn nhân là thiếu trách nhiệm. Đó không phải là tình yêu. Sức mạnh thể xác và tình cảm đã mất. Điều quan trọng hơn hết là ta phải trả lời cùng Đức Chúa Trời về sự lựa chọn của mình trong đời sống.

Sự gắn gũ về tình dục là một trong những món quà lớn nhất của Đức Chúa Trời ban cho loài người. Món quà này chỉ dành cho hôn nhân (Ma-thi-ơ 19:5; I Cô-rinh-tô 7:3, 4; Hê-bơ-rơ 13:4). Trong Châm ngôn, hình ảnh về nước trong mát và dư dật tiêu biểu sự khoái lạc mà vợ chồng được hưởng trong ái tình của họ. Vì tội lỗi mà sự ham muốn tình dục có thể dẫn người ta đi xa chương trình của Đức Chúa Trời về tình dục. Nhưng Đức Chúa Trời cũng ban cho loài người khả năng để lý luận và lựa chọn. Nếu không biết kiểm chế, người ta có thể không cưỡng lại được những ham muốn tình dục. Trung tín theo đúng chương trình của Đức Chúa Trời về hôn nhân có thể ngăn ngừa được sự ham muốn tình dục trái phép.

Bạn có lời khuyên nào cho người phải tranh đấu với sự cám dỗ về tình dục?

II. LỜI KÊU GỌI CÁC BẬC LÀM CHA (Châm ngôn 14:26).

Người làm cha nên có những điểm tốt nào? Châm ngôn 13:22; 27:23, 24; 14:26; 15:1, 18, 27; 16:32; 29:17.

Con cái trông đợi nơi cha mình sự giúp đỡ, lòng yêu thương và gương mẫu. Sách Châm ngôn ca ngợi những người cha có sự khôn ngoan, biết quản lý gia sản của nhà mình, không nên làm người cha giống như “người tham lợi làm rối loạn nhà mình.” (Châm ngôn 15:27). Các bậc làm cha phải nhớ coi gia đình quan trọng hơn công việc làm của họ. Người cha tin Chúa biết dạy dỗ con cái mình. Nhưng họ cũng phải cẩn thận không nên lạm dụng uy quyền mình. Điều quan trọng hơn hết là những người cha tận tâm muốn đi theo Chúa để họ có thể hướng dẫn con cái mình đến với Chúa. Một việc quan trọng khác mà người cha có thể làm cho con cái mình là yêu thương mẹ chúng nó. Lòng chung thủy và luôn luôn yêu thương vợ có một ảnh hưởng lớn trên con cái mình, ngay cả khi chúng đã thành nhân.

Những lẽ thật trong bài học hôm nay quan trọng thế nào cho mỗi người? Những hành động của bạn có ảnh hưởng thế nào tới người khác, đặc biệt là các con trẻ? Bạn nên cẩn thận hơn không?

III. QUỶ TRÁCH VỚI TÌNH THƯƠNG (Châm ngôn 29:1).

Sách Châm ngôn dạy gì về sự quan trọng của việc quở trách con cái? Châm ngôn 10:17; 19:18; 23:13, 14; 29:1, 15.

Mục đích của các cha mẹ Cơ Đốc, kể cả việc quở trách là để hướng dẫn con cái đến cùng Chúa. Qua Đấng Christ, sự quở trách là sự cứu chuộc. Cha mẹ kiểm soát con cái mình giống như người làm vườn chăm sóc những cây mới trồng. Cha mẹ hướng dẫn con cái cho đến khi chúng biết tự kiểm chế và tin cậy nơi Đức Chúa Trời.

Châm ngôn 13:24; 23:13, 14 có lời khuyên dạy nào cho cha mẹ?

Thường thường các cha mẹ Cơ Đốc tin rằng nên dùng roi vọt như Đấng Chấn chiên từ trên trời (Đức Chúa Giê-su) dùng gậy để hướng dẫn bầy chiên (Thi thiên 23:4). Có chỗ khác, Kinh Thánh dạy dùng sự kiên nhẫn giáo dục, luôn luôn làm gương, đối thoại thông cảm và tương giao mật thiết để giúp con trẻ làm điều đúng (Phục truyền Luật lệ Ký 11:18, 19).

Sự dạy dỗ khắc khe thì không ích lợi gì. Cha mẹ nên làm gì khi phải dùng sự sửa phạt khắc khe?

IV. SỐNG TRÊN MÁI NHÀ CÓ TỐT HƠN CHĂNG? (Châm ngôn 27:15, 16).

Châm ngôn thêm sự hài hước thế nào cho những nan đề trong đời sống gia đình? Châm ngôn 21:9, 19; 25:20; 27:14, 15, 16.

Sự hài hước có thể giúp đời sống gia đình thoải mái hơn. Những lời hài hước làm giảm bớt sự căng thẳng. Xin đọc Châm ngôn 17:22. Sự hài hước cũng giúp ta nói dễ dàng hơn về những điều làm cho mình buồn phiền. Nhưng không nên dùng sự hài hước để làm trò cười trong những việc quan trọng. Thí dụ, cãi lộn, cần nhần, than phiền có thể là sự bày tỏ lòng giận dữ bị kiểm chế của một phần tử trong gia đình bởi vì người đó có những khó khăn trong việc đối thoại. Người phàn nàn cố gắng vượt qua quyền lực bằng cách cãi cọ và người kia không muốn nghe. Nhưng nếu cuộc đối thoại tốt đẹp hơn thì sự rắc rối sẽ tan biến đi. Các gia đình phải được xây dựng trên tình yêu thương của họ đối với Đức Chúa Trời và họ có trách nhiệm đối với nhau để nói lên nhu cầu và cảm nghĩ của mình. Lúc đó họ có thể hiểu được nguyên do của sự nóng giận và làm cho sáng tỏ vấn đề.

Khi nào những phần tử trong gia đình không nên cười nhạo một điều gì hay một người nào trong gia đình?

V. MỘT NGƯỜI VỢ TÀI ĐỨC (Châm ngôn 31:10-31).

Châm ngôn kết luận với lời ngợi khen một người nữ có tính tình cao thượng. Xin liệt kê những tính tình và đức tính cần được ngợi khen?

Đoạn cuối của sách Châm ngôn là hình ảnh của một người nữ lý tưởng có nhiều tài năng khác nhau. Chúng ta không nên mong rằng mỗi người nữ đều phải có những tài năng này. Những câu này không phải là mẫu mực mà người chồng dùng để đo lường vợ mình. Nhưng những câu này nói về điều quan trọng nhất cho cả người nữ và nam; sự đáng được tin cậy, lòng thương xót, trung tín, nhân từ và siêng năng. Bí quyết của cuộc đời, là năng “biết kính sợ Đức Giê-hô-va” (Châm ngôn 31:30).

Trong Châm ngôn 31:10, chúng ta thấy chữ *tài đức* hay là *bản tính cao thượng*. Đó có nghĩa là sức mạnh hay sự giàu có. Chữ này được dịch là “của cải” trong Thi thiên 62:10. Câu này miêu tả “những người mạnh dạn” trong sách Giô-suê (Giô-suê 1:14). Bô-ô ngợi khen Ru-tơ là người “hiền đức.” Trong Châm ngôn 31:10, chữ này được dùng để miêu tả sự giàu có. Sự giàu có thật là ở nơi tính tình, lòng ngay thẳng, và sự kính sợ Đức Giê-hô-va.

Ai là những người nữ có giá trị và tài đức có ảnh hưởng đến bạn? Những người nữ tài đức còn có những đặc tính nào khác?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Ellen G. White “Marital Duties and Privileges”, *The Adventist Home*, tr. 121-128; “Manual for Training”, *Education*, tr. 214-222; “Security Only in Right Thinking”, *The Faith I Live By*, tr. 222.

“Cơ Đốc nhân nên cẩn thận canh giữ lòng mình. Họ nên học để suy gẫm về Đức Chúa Trời và thờ phượng Ngài. Nhiều người than phiền là họ phải học Kinh Thánh, cầu nguyện, và suy gẫm về Đức Chúa Trời. Họ cảm thấy làm những việc này là phí thì giờ. Tôi ước mong rằng bạn có thể thấy được đây là những việc mà Đức Chúa Trời muốn bạn làm. Bất giờ bạn sẽ thấy nước thiên đàng là một điều quan trọng hơn hết trong đời bạn. Sự hướng lòng mình về thiên đàng sẽ khiến bạn có sức mạnh trong mọi việc bạn làm, và đem lại sự sống cho tất cả nhiệm vụ của bạn.” – Phỏng trích Ellen G. White Comments, *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, quyển 3, tr. 1157.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Nhiều Cơ Đốc nhân tìm được nhóm người có thể giúp đỡ mình chống lại sự cám dỗ. Những nhóm đó có thể giúp người ta thế nào ngoài sự giúp đỡ mà họ nhận được qua sự cầu nguyện, học Kinh Thánh và Đức Thánh Linh?
2. Trong lớp, bạn hãy đọc lớn câu trả lời chót của bài học ngày thứ Tư. Thảo luận các câu trả lời của bạn.
3. Văn hóa ngày nay ca tụng phụ nữ thế nào? Làm sao chúng ta có thể giữ mình để khỏi nâng cao phụ nữ theo những cách này?

TÓM LƯỢC: Sách Châm ngôn nói về sự khôn ngoan của những người nam và người nữ đạo đức. Họ coi trọng việc trung thành với Đức Chúa Trời và sự tự do lựa chọn. Sách Châm ngôn dạy chúng ta phải kính trọng và tôn vinh Đức Chúa Trời và khôn ngoan lựa chọn những điều giúp hôn nhân và gia đình vững mạnh.

Bài Học 7

BÀI CA ÁI TÌNH CỦA VUA

CÂU GỐC: “Ái tình mạnh như sự chết, lòng ghen hung dữ như âm phủ, sự nóng nó là sự nóng của lửa, thật một ngọn lửa của Đức Giê-hô-va” (Nhã ca 8:6).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sách Nhã ca.

SƠ LƯỢC BÀI HỌC TUẦN NÀY: Sách Nhã ca của Sa-lô-môn nói về sự đẹp đẽ của tình dục trong hôn nhân.

SÁCH NHÃ CA CỦA SA-LÔ-MÔN LÀ MỘT LỜI MỜI ĐI VÀO ĐỜI SỐNG RIÊNG TƯ CỦA VỢ CHỒNG. Họ không ngần ngại nói về sự ân ái của mình. Nhã ca của Sa-lô-môn là một bài thơ tiêu biểu bày tỏ một cách tài tình sự hứng thú của tình dục. Sách Nhã ca rất cởi mở, theo quan niệm của Kinh Thánh, tình dục là một phần quan trọng của đời sống. Đấng Christ cứu toàn vẹn con người. Vì lẽ ấy, chúng ta có thể tin cậy vào sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh khi chúng ta cố gắng để được thoải mái hơn trong đề tài nhạy cảm nhưng quan trọng này.

I. ĐỜI SỐNG TẬP TRUNG (Thi thiên 139:13-16).

Kinh Thánh nói gì về thân thể con người? Sáng thế Ký 2:7; Thi thiên 139:13-16; I Cô-rinh-tô 6:19, 20; I Ê-sa-lô-ni-ca 5:23.

Tác giả Thi thiên chú tâm hoàn toàn đến sự thờ phượng Đức Chúa Trời (Thi thiên 63:1; 84:2). Cả con người phải được nên thánh. Toàn thể con người phải được biệt riêng theo những mục đích thánh mà Đức Chúa Trời đã định.

Những câu sau đây nói như thế nào quan niệm tích cực về toàn thân thể? Nhã ca 1:2, 13; 2:6; 5:10-16; 7:1-9.

Những luật về tình dục thường được kiểm soát bởi nhiều quốc gia. Vì thế nhiều khi vợ chồng cảm thấy khó nói cách cởi mở về tình dục. Con cái cũng thường không thể học về tình dục ngay trong các gia đình Cơ Đốc. Nhưng trong các gia đình này, nếu được dạy đúng thì có thể đặt những nền tảng cho giá trị đạo đức. Kinh Thánh nói cách cởi mở về tình dục giúp chúng ta cảm thấy thoải mái hơn về đề tài này.

Có vài tư tưởng cho rằng tình dục chỉ là dục vọng hay là điều đáng hổ thẹn. Làm thế nào chúng ta chống lại được những tư tưởng này? Kinh Thánh bày tỏ thế nào tình dục không phải chỉ là dục vọng hay là điều đáng hổ thẹn.

II. ÁI TÌNH TRONG SÁCH NHÃ CA (Nhã ca 8:6, 7).

Hãy miêu tả ba thứ tình yêu khác nhau trong sách Nhã ca. (1) Nhã ca 2:10-13; 5:16; (2) Nhã ca 1:2, 13; 2:5; 4:1-7; 6:6; 7:1-9; (3) Nhã ca 2:16; 6:3; 3:11; 8:6, 7.

Trong Nhã ca 5:16, chữ *bạn tình* có nghĩa là bạn mà không có vướng mắc tình dục. Phước thay cho người chồng hay người vợ có người bạn như vậy. Trong sách Nhã ca, đề cập tới việc người nam và người nữ thân mật về thể xác và tình cảm. Sự thân mật của tình yêu lãng mạn là một món quà của Đức Chúa Trời để giúp hai người ràng buộc chắc chắn với nhau trong hôn nhân. Sau đó họ sẽ cởi mở thêm đối với tình yêu thương Đức Chúa Trời trong lòng họ. Những câu này cũng miêu tả những tư tưởng cao đẹp nhất về tình yêu chân thật (Rô-ma 5:5). Tình yêu như vậy kết chặt vợ chồng trong sự hiệp một trường cửu. Tình yêu thương này cũng cần thiết giữa cha mẹ và con cái. Đó cũng là tình thương kết chặt các tín đồ trong hội thánh.

Tình yêu trong hôn nhân bày tỏ thế nào tình yêu chúng ta có thể có với Đức Chúa Trời?

III. SỰ HIỂU BIẾT VỀ TÌNH YÊU (Nhã ca 4:7– 5:1).

Sách Nhã ca miêu tả thế nào sự trung thành trong sự thân mật vợ chồng? Nhã ca 4:7–5:1. I Cô-rinh-tô 7:3-5 nói về sự trung thành này ra sao?

Nhã ca 4:7–5:1 dạy rằng vợ chồng không nên ép buộc nhau để làm tình. *Sa-lô-môn* và *Su-la-mít* từ tiếng Hê-bơ-rơ nghĩa là *shalom* nghĩa là “sự hòa bình” hay là “toàn vẹn”. Chúng ta thấy sự quân bình trong mối tương giao của họ theo văn chương của câu này: (1) “Lương nhơn tôi thuộc về tôi, và (2) “tôi thuộc về người”, (Nhã ca 2:16). Điều này bày tỏ ngôn ngữ của Ê-đen: (1) “Người nầy là xương bởi xương tôi, và (2) thịt bởi thịt tôi mà ra” (Sáng thế Ký 2:23).

Tình dục trong hôn nhân được miêu tả là “biết” dạy chúng ta gì về sự tương giao giữa chúng ta với Đức Chúa Trời? Sáng thế Ký 4:1, 25; I Sa-mu-ên 1:19; Lu-ca 1:34; Giăng 17:3; I Cô-rinh-tô 8:3.

Trong sự hiểu biết tình yêu thương này, vợ chồng chia sẻ với nhau tình cảm kín giấu và sâu đậm hơn hết. Sự hiểu biết đặc biệt và êm ái của hôn nhân tiêu biểu cho sự hiệp một đặc biệt giữa Đấng Christ và hội thánh.

IV. YÊU THƯƠNG ĐÚNG LÚC (Châm ngôn 5).

Những câu sau đây nói thêm thế nào về việc Kinh Thánh dạy sự thân mật tình dục chỉ dành cho hôn nhân mà thôi? Sáng thế Ký 39:7-9; Châm ngôn 5; Nhã ca 4:8-12, 16; 5:1; 8:4, 8-10.

Trước khi kết hôn và trong hôn nhân, Su-la-mít quyết định làm một bức tường. Nàng gìn giữ chỉ cho chồng nàng. Sự quyết định này giúp nàng là “một người tìm được bình an”. Chữ *Sa-lô-môn* là tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là bình an. Cách đọc cũng giống như tên của chàng (*Sa-lô-môn*) và tên của nàng (*Su-la-mít*).

“Một cái giếng được niêm phong và một cái vườn đóng kín miêu tả về sự trinh tiết.” – Phỏng trích G. Lloyd Carr, *The Song of Salomon* (Downer’s Grove), 111; InterVarsity Press, 1984), tr. 123.

“Chớ kinh động, chớ làm tỉnh thức ái tình ta, cho đến khi nó muốn” (Nhã ca 8:4). Sự cảnh cáo này nghĩa là: đừng có tình dục cho tới khi đúng lúc. Câu này cũng dạy thanh niên và người lớn phải ngăn ngừa chống lại dục tình trước khi kết hôn và ngoại tình.

Có tin mừng nào cho những người biết ăn năn sau khi đã làm sai về tình dục? Thi thiên 103:12; Ê-sai 55:7; Giăng 8:3-11; I Giăng 1:9. Những người độc thân có thể làm gì để chống lại việc làm tình? Những cặp vợ chồng có thể làm gì để tránh phạm tội tà dâm?

V. GÌN GIỮ CẦN THẬN MÓN QUÀ CỦA CHÚA (Rô-ma 8:1-14).

Cả người nam và người nữ đều được dựng nên theo hình ảnh Đức Chúa Trời. Nhưng sự kết hợp người nam và người nữ thành một thịt trong hôn nhân bày tỏ sự hiệp nhất của Ba Ngôi Đức Chúa Trời một cách đặc biệt. Sự kết hợp này cần thiết cho việc tạo nên mầm sống mới. Đó là một thí dụ về vấn đề được tạo nên theo hình ảnh Đức Chúa Trời.

Kinh Thánh xét xử thế nào về những hành động tình dục không phù hợp với chương trình của Đức Chúa Trời? Lê-vi Ký 20:17-21; Rô-ma 1:24-27; I Cô-rinh-tô 6:9-20.

Kinh Thánh có những nguyên tắc nào chúng ta có thể áp dụng về tình dục trong thế gian tội lỗi? Rô-ma 8:1-14; I Cô-rinh-tô 6:15-20; II Cô-rinh-tô 10:5; Ga-la-ti 5:24; Cô-lô-se 3:3-10; I Tê-sa-lô-ni-ca 5:23, 24.

Đức Chúa Trời tha thứ những kẻ ăn năn tội lỗi (I Giăng 1:9). Phút âm tạo cơ hội cho những người phạm tội tà dâm được gia nhập hội thánh. Tội lỗi đã thay đổi bản năng giới tính giữa con người. Vì lẽ đó, một số người không thể có sự tương giao tình dục theo đường lối của Đức Chúa Trời. Cho nên họ có thể lựa chọn không có tình dục hơn là phạm tội ấy.

Chúng ta nên đối xử thế nào với những người đồng tính luyến ái? Thái độ của họ về chính mình ảnh hưởng thế nào về cách chúng ta đối xử với họ?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Xin đọc Ellen G. White, “Love and Sexuality in Human Experience”, *Mind, Character and Personality*, quyển 1, tr. 218-239.

“Tình yêu chân thật là một nguyên tắc cao trọng và thánh khiết. . . . Lòng trung thành với bổn phận của cha mẹ giúp thanh niên sửa soạn cho gia đình họ sau này. Các bậc cha mẹ hãy thực hành sự quên mình, bày tỏ lòng nhân từ, lịch sự và sự thông cảm của Cơ Đốc nhân. Nhờ vậy mà tình yêu sẽ làm ấm lòng con cái. Khi chúng phải từ giã cha mẹ và có gia đình riêng, chúng sẽ biết cách để bảo vệ hạnh phúc. Bấy giờ thay vì là đoạn cuối của tình yêu, hôn nhân sẽ là điểm khởi đầu.” – Phỏng trích *Patriarchs and Prophets*, tr. 176.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Tại sao chương trình giáo dục tình dục Cơ Đốc lại quan trọng?
2. Những người mẹ độc thân, bệnh AIDS, gia đình tan vỡ, v.v., là do ảnh hưởng của những hành động tình dục tội lỗi. Làm thế nào bạn có thể giúp đỡ những người đau khổ này?

TÓM LƯỢC: Sách Nhã ca chan chứa những lời khuyên dạy về tình bạn và hôn nhân. Sự thành công về tình yêu của đôi uyên ương vương giả trong Nhã ca khuyến khích các cặp vợ chồng đạt đến trình độ hiểu biết nhau sâu xa hơn. Sách này cũng mời gọi chúng ta sống gần gũi Chúa hơn.

BÍ QUYẾT SỰ HIỆP NHẤT TRONG GIA ĐÌNH

CÂU GỐC: “Để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, dựng thể gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến” (Giăng 17:21).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 33:12-14; Ru-tơ 1:16-18; Giăng 17:21-26; Ga-la-ti 3:28; Ê-phê-sô 2:11-22; 5:21—6:9.

SƠ LƯỢC BÀI HỌC TUẦN NÀY: Kinh Thánh tôn vinh Đấng Christ là trung tâm điểm của mọi sự. Tại thập tự giá, Ngài liên kết trong thân thể Ngài tất cả những mối tương giao bị gián đoạn.

ĐỜI SỐNG TRONG HỘI THÁNH GIÚP CHÚNG TA SỐNG GẮN GỬI NHAU HƠN TRONG GIA ĐÌNH. Những nguyên tắc liên kết chúng ta trong hội thánh cũng là những nguyên tắc liên kết các thành viên trong gia đình. Những nguyên tắc này là tình yêu thương, sự nhu mì, lòng vị tha và sự quan tâm đến người khác. Không dễ dàng để sống theo những nguyên tắc này. Nhưng qua sự hy sinh của Đấng Christ trên thập tự giá, chúng ta có thể hiệp một với Đức Chúa Trời và tha nhân. Mỗi ngày, chúng ta phải lệ thuộc vào ân điển của Đấng Christ để giúp chúng ta hiệp một với Đức Chúa Trời và với tha nhân.

I. ĐẤNG CHRIST LÀ TRUNG TÂM (Ga-la-ti 3:28).

Phao-lô miêu tả thế nào về sự đoàn kết mới giữa những người sống trong Đấng Christ? Đấng Christ làm thế nào để hiệp cả “hai” lại làm “một”? Ê-phê-sô 2:11-22; Ga-la-ti 3:28.

Những bức tường trong Đền thờ dùng để phân cách người nam và người nữ. Người Do Thái cũng cách biệt họ với người ngoại. Nhưng sứ đồ Phao-lô đã dùng ngôn ngữ để bày tỏ sự thống nhất giữa các dân tộc, các nhóm người, tầng lớp xã hội, và giữa người nam với người nữ. Tin mừng này giúp vợ chồng biết sự hiệp một thân thể trong hôn nhân. Bởi đức tin trong Đấng Christ, những gia đình chia rẽ có thể hiệp một trở lại.

Có những sự thay đổi nào mà Đấng Christ đem lại cho đời sống chúng ta để giúp chúng ta kinh nghiệm sự hiệp một mà Ngài đã hứa? Rô-ma 6:4-7; II Cô-rinh-tô 5:17; Ê-phê-sô 4:24-32.

“Hãy nghĩ đến một vòng tròn lớn. Từ ngoài bia nhiều đường thẳng chạy tới trung tâm. Càng gần trung tâm thì những đường này càng gần nhau hơn. . . .

“Cũng một thể ấy, hễ chúng ta càng gần Đấng Christ, thì chúng ta sẽ càng gần nhau hơn.” – Phỏng trích *Adventist Home*, tr. 179.

Gia đình bạn hay hội thánh gần với trung tâm của vòng tròn (Đấng Christ) thế nào? Để hiệp một với nhau, chúng ta cần có điều gì khác?

II. HIỆP MỘT TRONG TÌNH THƯƠNG CỦA Đấng CHRIST (I Tê-sa-lô-ni-ca 3:12).

Đức Chúa Giê-su phán gì trong Giăng 17:22? Tại sao tình yêu thương cần cho sự hiệp một này?

Agape là chữ của Kinh Thánh nói về tình yêu thương của Đức Chúa Trời. Tình yêu thương *agape* chính là bản tính của Đức Chúa Trời (I Giăng 4:8). Đó là tình yêu thương mà những người theo Chúa phải có (Giăng 13:35). Nhưng tình yêu *agape* không tự có cho tội nhân. *Agape* đến trong đời chúng ta khi Đức Chúa Giê-su sống trong chúng ta bởi Thánh Linh Ngài (Rô-ma 5:5; 8:9, 11).

Xin đọc Giăng 15:12. Sứ đồ Giăng đã một thời khá kiêu ngạo, ham quyền thế, thích chỉ trích, và rất nóng tính (Mác 3:17; Lu-ca 9:54, 55). Về sau, Giăng nhớ lại Đức Chúa Giê-su vẫn yêu thương mình, mặc dù ông có những tính xấu ấy. Tình thương của Đức Chúa Giê-su đã từ từ thay đổi Giăng. Tình yêu của Ngài giúp Giăng biết yêu thương tha nhân trong tinh thần Cơ Đốc (Xin đọc I Giăng 4:11, 19).

Xin đọc I Cô-rinh-tô 13:4-8. Hãy để tên của bạn nơi có chữ tình yêu thương. Hãy cầu xin Đức Chúa Giê-su đem tình yêu thương vào đời bạn qua Thánh Linh Ngài. Đức Thánh Linh khuyến khích bạn thay đổi những gì để có tình yêu thương *agape*?

III. SỰ ÍCH KỶ HỦY DIỆT GIA ĐÌNH (Phi-líp 2:3-5).

“Nếu chúng ta bỏ sự kiêu ngạo và ích kỷ thì trong năm phút ta có thể cắt bỏ hầu hết những sự khó khăn.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Early Writings*, tr. 119. Tội lỗi đã làm hư hoại bản tính chúng ta. Thí dụ chính xác nhất về sự hư hoại này là tính ích kỷ. Khi càng lớn thì chúng ta càng trở nên ích kỷ, đặc biệt là trong gia đình. Đức Chúa Giê-su đã đến để cắt đi sự ích kỷ của chúng ta (Ê-phê-sô 4:24). Những lời hứa trong Kinh Thánh dạy chúng ta đừng để sự ích kỷ điều khiển mình. Đời sống Đức Chúa Giê-su là gương mẫu hoàn hảo cho sự vô vị kỷ. Nếu bắt chước đời sống Ngài thì chúng ta sẽ không chỉ sống cho mình nữa (Giăng 2:6).

Những câu sau đây dạy gì về cuộc sống vô vị kỷ? Phi-líp 2:3-8; I Giăng 3:16-18.

Tất cả mọi người trong gia đình phải từ bỏ lòng ích kỷ (Châm ngôn 16:6) nơi chân thập tự giá. Thập tự giá là gương lớn nhất về sự vô vị kỷ. Mỗi ngày chúng ta cần cầu nguyện với đức tin trước thập tự giá, với nước mắt và sự hiến dâng mình cho Đấng Christ.

Bạn dành bao nhiêu thì giờ nơi chân thập tự giá để chiến đấu chống lại lòng ích kỷ trong đời bạn? Ma-thi-ơ 7:16 giúp bạn thế nào nếu bạn dành đủ thì giờ nơi chân thập tự giá?

IV. SỰ VÂNG PHỤC (Ê-phê-sô 5:21).

Sứ đồ Phao-lô khuyên dạy gì về sự khiêm nhường và phục vụ trong các mối tương giao? Ê-phê-sô 5:21. Tại sao lời khuyên này rất quan trọng cho gia đình? Ê-phê-sô 5:21–6:9.

Từ ngữ *vâng phục* nghĩa là để những nhu cầu của người khác trước nhu cầu của bạn. Sự vâng phục này bắt đầu với Đấng Christ (Ma-thi-ơ 20:26-28; Giăng 13:4, 5; Phi-líp 2:5-8). “Sự tôn kính Đấng Christ” khuyến khích người ta vâng phục (Ê-phê-sô 5:21).

Ba quan hệ của sự tương giao nói trong Ê-phê-sô 5:21–6:9. Những mối tương giao này là thông thường nhất nhưng không bình đẳng trong xã hội. Chúng ta không hỗ trợ trật tự có trong xã hội nhưng để bày tỏ hội thánh Đấng Christ làm việc thế nào khi tín đồ vâng phục lẫn nhau. Những người có quyền trong xã hội—chồng, cha mẹ, ông bà chủ – luôn luôn được nói tới sau. Mỗi người nhận được mạng lệnh không phổ thông đối với văn hóa trong thời Phao-lô. Mạng lệnh này có thể làm mọi người ngạc nhiên. Vì tất cả sẽ bình đẳng nơi thập tự giá. Mạng lệnh này dọn đường cho sự cởi mở thật trong các mối tương giao.

V. SỐNG THEO TÌNH THƯƠNG MÀ CHÚNG TA HỨA (Ô-sê 1:2, 3, 6, 8).

Sự hiệp một trong gia đình tùy thuộc vào những người trong gia đình chịu trách nhiệm đối với nhau. Xin nghiên cứu những câu sau đây nói về những gia đình đặc biệt. Làm thế nào những gia đình này lại có trách nhiệm nhiều hơn? Điều gì khuyến khích những gia đình này có trách nhiệm? Sáng thế Ký 33:12-14; Xuất Ê-díp-tô Ký 2:1-10/ Sáng thế Ký 37:17-28/ Ru-tơ 1:16-18; 2:11, 12, 20; 3:7-13; 4:9-13/ Ô-sê 1:2, 3, 6, 8; 3:1-3.

Khi chúng ta chịu trách nhiệm lẫn nhau, như trong hôn nhân hay trong việc quyết định có con, chúng ta phải sẵn sàng hy sinh thời giờ và chính mình. Luật pháp có thể giới hạn những hành vi xấu xa. Nhưng những mối tương giao trong hôn nhân và gia đình cần có tình yêu thương để được thành công.

Lời hứa nào của Đức Chúa Giê-su trong Hê-bơ-rơ 13:5 nói về trách nhiệm có ý nghĩa gì riêng đối với bạn? Trách nhiệm của Chúa đối với bạn có kết quả nào trên trách nhiệm của bạn đối với Chúa, đối với vợ, chồng, con cái bạn, và với những Cơ Đốc nhân khác?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Xin đọc Ellen G. White, “A Sacred Circle,” *The Adventist Home*, tr. 177-180; *Testimonies for the Church*, quyển 6, tr. 236-238

“Công việc đầu tiên của tín đồ là phải hiệp một trong gia đình. . . .

“Hễ những thành viên trong gia đình càng hiệp một chặt chẽ với nhau ở trong nhà, thì cha mẹ và con cái sẽ càng có những ảnh hưởng cao thượng và hữu ích ở ngoài xã hội.” – Phỏng trích *The Adventist Home*, tr. 37.

“Nguyên do của sự chia rẽ trong gia đình và trong hội thánh là sự tách rời khỏi Đấng Christ. Đến gần cùng Đấng Christ là đến gần với nhau. Bí quyết của sự hiệp một chân thật trong hội thánh và trong gia đình là sự hiệp một với Đấng Christ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Adventist Home*, tr. 179.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy nói về những ảnh hưởng trong xã hội đang chống lại sự thống nhất gia đình. Bạn có câu trả lời nào cho một gia đình đang tranh đấu để chống lại những ảnh hưởng này?
2. Trong hội thánh bạn có gia đình nào bị phân rẽ chẳng? Bạn phải làm gì để giúp đỡ mỗi người trong gia đình này?
3. Cơ Đốc nhân phải hiểu sự vâng phục thế nào? Sự vâng phục khi bị dùng sai sẽ ra sao?

TÓM LƯỢC: Kinh Thánh tôn vinh Đấng Christ là trung tâm điểm lớn nhất. Ngài làm cho những mối tương giao bị đổ vỡ hiệp một nơi thập tự giá. Tình yêu của Ngài đã dẫn các tội nhân lại với nhau trong một mối tương giao đầm ấm và thương yêu khiến cả thế giới ngạc nhiên và từ đó làm sáng danh Đức Chúa Trời.

Bài Học 9

SỰ BÌNH AN VÀ CHỮA LÀNH TRONG GIA ĐÌNH

CÂU GỐC: “Ta để sự bình an lại cho các người; ta ban sự bình an ta cho các người; ta cho các người sự bình an chẳng phải như thế gian cho. Lòng các người chớ bối rối và đừng sợ hãi” (Giăng 14:27).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Thi thiên 37:8; Ma-thi-ơ 5:22; 12:1-14; 18:15-18; Mác 7:6-13; Phi-líp 2:1-16; Cô-lô-se 3:12-15.

SƠ LƯỢC BÀI HỌC TUẦN NÀY: Kinh Thánh dạy chúng ta những nguyên tắc để làm giảm bớt những sự rắc rối và nan đề trong gia đình.

HỌC SINH ĐÃ THỬ TRÒ CHƠI XÍCH ĐU MỚI. Những học sinh nặng cân thì ngồi gần trung tâm. Những học sinh nhẹ cân ngồi ở đầu tấm ván. Khi được thăng bằng thì mỗi em đều chơi cách thích thú. Nhưng không bao lâu những nam sinh lớn bắt đầu nhấn mạnh một đầu làm những nữ sinh ở đầu kia nẩy lên cao cho đến khi các cô la hét um sùm. Đời sống trong gia đình cũng như một trò chơi xích đu. Đời sống sẽ vui hơn khi người ta quan tâm đến nhau. Nhưng đáng buồn thay, người ta gây đau khổ cho nhau khi họ dùng quyền trong gia đình để đối đãi tệ với những người khác. Bài học tuần này nói về những mối tương giao gặp khó khăn và Kinh Thánh khuyên dạy con cái Đức Chúa Trời phải làm sao để hàn gắn.

I. CÁC THÁNH CŨNG CÓ SỰ KHÓ KHĂN TRONG GIA ĐÌNH (Ê-phê-sô 4:3).

Trong thế gian này, có nhiều sự bất đồng vì người ta khác nhau về cảm xúc, thói quen, giáo dục, và cách nhìn sự vật. Các thành viên trong gia đình phải tôn trọng nhau khi cùng nhau làm việc và vui hưởng cuộc đời. Dấu hiệu của mối tương giao lành mạnh của Cơ Đốc nhân là tránh những sự bất đồng ý kiến và vượt qua những rắc rối theo đường lối Cơ Đốc.

Kinh Thánh dạy dân sự Đức Chúa Trời giải quyết thế nào những nan đề có thể xảy ra giữa họ? Ma-thi-ơ 18:15-18; Phi-líp 2:1-16; Cô-lô-se 3:12-15.

Hãy nghĩ lại những sự tranh chấp trong gia đình mà bạn kinh nghiệm hay thấy. Việc gì đã gây ra những sự tranh chấp này? Làm thế nào để giải quyết những điều ấy dễ dàng hơn? Những nguyên tắc trong bài học hôm nay có đem lại sự khác biệt không?

II. SỰ NÓNG GIẬN ĐÚNG LÚC (Ê-phê-sô 4:26, 27).

Những thái độ và hành vi nóng giận thuộc về “con người cũ” mà Cơ Đốc nhân phải “từ bỏ” (Ê-phê-sô 4:31; Cô-lô-se 3:8-10). Nhưng Kinh Thánh thừa nhận sự nóng giận là một phần của đời sống trong Đấng Christ (Ê-phê-sô 4:22-27). Sự nóng giận là một sự báo động nội tâm khi chúng ta thấy điều gì sai hay khi một điều gì bất công xảy đến cho người khác (Sáng thế Ký 29:30; 30:1, 2; Xuất Ê-díp-tô Ký 32:19; II Sa-mu-ên 12:5; Nê-hê-mi 5:6; Mác 3:1-5).

“Trong cơn nóng giận đừng phạm tội,” nghĩa là gì?

Những người trong gia đình nên cho phép nhau nóng giận và nói lên sự nóng giận của họ mà không cảm thấy có tội. Nhưng chúng ta phải giải quyết sự nóng giận càng sớm càng tốt. Cơn nóng giận thường được giảm bớt bởi một “lời đáp êm nhẹ” (Châm ngôn 15:1). Lời đáp êm nhẹ đến từ sự lắng nghe, biết chấp nhận người nóng giận, và nhận thức cảm xúc sâu xa của sự sợ hãi, bực bội hay đau đớn của người khác. Vậy giải quyết những cảm xúc này sẽ giúp chúng ta biết xử sự với cơn nóng giận.

Có những người mất bình tĩnh khi họ nóng giận. Có những người khác giữ sự nóng giận ngấm ngấm bên trong. Bạn làm gì khi nóng giận? Bạn tìm được những lời hứa nào trong Kinh Thánh có thể giúp bạn trả lời êm dịu khi giải quyết sự nóng giận của mình?

III. NHỮNG TẤM LÒNG ĐAU KHỔ (II Sa-mu-ên 13:1-22).

Sự nghiên cứu cho thấy tại gia đình là nơi bạo động nhất trong xã hội. Gia đình bạo động ảnh hưởng tất cả mọi thứ gia đình. Sự bạo động bày tỏ bằng mọi cách – ngôn ngữ, hành động, cảm xúc, và sự lạm dụng tình dục. Khi một người cố ý chèn ép hay quên bày tỏ tình thương thì đó cũng là lạm dụng.

Bạn có cảm giác nào khi đọc những chuyện tích Kinh Thánh sau đây nói về sự lạm dụng trong gia đình? Tại sao những chuyện này được viết trong Kinh Thánh? Sáng thế Ký 37:2-28/ II Sa-mu-ên 13:1-22/ II Các Vua 16:1-3; 17:17, 18; 21:1, 6. Chúng ta thấy có những sự lạm dụng nào trong các gia đình ngày nay?

Người ta không thể giải nghĩa hay bào chữa sự lạm dụng bởi tính nghiện rượu, sự căng thẳng, nhu cầu thỏa mãn dục vọng, hay nhu cầu kiểm chế sự nóng giận. Các nạn nhân không làm cho một người trở nên kẻ lạm dụng, nhưng những người lạm dụng bóp méo tình thương (Rô-ma 13:10). Sự chữa trị chuyên môn có thể thay đổi hành vi của người lạm dụng nếu người đó chấp nhận trách nhiệm về hành vi của mình và cố gắng tìm sự giúp đỡ. Đối với những người mở lòng mình ra cùng Đức Chúa Trời, thì Ngài có thể giúp họ ngưng lạm dụng, biết ăn năn về thái độ và hành vi của mình, tích cực thay đổi, chấp nhận tình yêu *agape* để chữa lành lòng họ và giúp họ thương yêu tha nhân (Ê-phê-sô 3:20).

Hãy đặt mình vào địa vị một người bị tổn thương vì bị lạm dụng. Có những lời diễn tả sự chấp nhận, an ủi, và hy vọng nào mà bạn thích nghe? Tại sao được sự an toàn và chấp nhận lại quan trọng hơn là lời khuyên phải sống với người lạm dụng?

IV. XUYÊN TẠC LỄ THẬT CỦA KINH THÁNH (Ma-thi-ơ 12:1-14).

Bạn đồng ý hay không đồng ý với các câu nào dưới đây? Tại sao?

1. Những người bị lạm dụng nên đưa tiếp má bên kia cho họ.

2. Các bà vợ phải vâng phục chồng mình dù ông ta làm bất cứ điều gì cho họ.

3. Người ta phải chấp nhận hành vi bạo động của chồng, vợ, hay cha mẹ.

4. Sự đau khổ chúng ta phải chịu trong đời này cuối cùng là điều tốt cho chúng ta.

Đấng Christ giúp đỡ những người đau khổ. Bản tính của Ngài là yêu thương và chấp nhận, giúp đỡ, và xây dựng kẻ khác. Ngài chẳng hề lạm dụng. Những người theo Chúa được khuyên dạy sửa đổi những điều tin kính về tôn giáo và văn hóa mà người ta đã bóp méo để che đậy việc gia đình bạo động.

Xin đọc Ma-thi-ơ 12:1-14 và Mác 7:6-13. Một số người dùng những câu Kinh Thánh nào để bào chữa cho sự lạm dụng mình?

Những người bị lạm dụng cần được khuyến khích để tìm sự chữa trị của các chuyên gia. Họ có thể đem lại cho các nạn nhân sự bình an và trong thời kỳ khó khăn này.

V. SỰ THA THỨ (Ê-phê-sô 1:7)

Những câu sau đây dạy gì về sự tha thứ? Ma-thi-ơ 18:21-35; Lu-ca 23:32-34; Rô-ma 5:6-11; Ê-phê-sô 1:7.

Khi tha thứ một người nào, chúng ta bỏ đi lòng hận thù. Chúng ta nhớ rằng Đấng Christ đã chịu khổ vì tội chúng ta. Vì vậy chúng ta nên tha thứ cho người khác. Nếu những người chúng ta tha thứ có xin tha thứ hay không cũng không sao. Nhưng người phạm tội cùng chúng ta cần phải ăn năn và phải chịu khổ về những kết quả của hành vi lạm dụng mình.

Những câu sau đây dạy gì về sự tha thứ? II Sử ký 7:14; Ma-thi-ơ 18:32-35; I Giăng 1:9.

Sự ăn năn gồm có: ngưng những hành vi tiêu cực, thành thật xin lỗi, chịu trách nhiệm về những hành vi và thiệt hại đã gây ra, bày tỏ mối quan tâm về sự đau khổ của người bị tổn thương, đền bù những sự mất mát, và thay đổi để chắc chắn rằng những điều đó không tái phạm nữa. Sự hòa giải không phải là sự tha thứ. Để có sự hòa giải, cả hai bên phải có sự đối thoại cởi mở và quan tâm đến nhu cầu của nhau. Sau đó hành vi lạm dụng có thể thay đổi.

Sự hiểu biết rằng Đức Chúa Trời trong Đấng Christ đã tha thứ cho chúng ta giúp chúng ta sự can đảm thế nào để xin lỗi hay tha thứ cho người làm sai?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Xin đọc Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 304-306; “The Measure of Forgiveness”, *Christ’s Object Lessons*, tr. 243-251; *Sons and Daughters of God*, tr. 142; *Testimonies to Ministers*, tr. 100.

“Khi những người theo Chúa thấy rằng Đức Chúa Trời bị sỉ nhục hay khi họ thấy người vô tội bị đàn áp, thì sự nóng giận chính đáng nổi dậy trong lòng họ. Sự nóng giận như vậy đến từ một lý luận đúng chứ không phải là tội lỗi. Nhưng những người cảm thấy mình được tự do giận dữ là họ đã mở lòng mình cho Sa-tan. Sự đả đày cay và ghen ghét phải cất bỏ khỏi tâm hồn nếu chúng ta muốn được sự bình an với Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích *The Desire of Ages*, tr. 310.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Có một số thái độ nào trong xã hội khuyến khích sự lạm dụng trong gia đình? Bạn phải làm gì để giúp thuộc viên hội thánh dừng chấp nhận những thái độ ấy?
2. Hãy mời những người sẵn lòng chia sẻ nói về cách giải quyết những nan đề trong gia đình như thế nào. Họ học được gì từ những kinh nghiệm riêng để họ có thể giúp những người khác?
3. Hãy thảo luận những sự khác biệt giữa lòng tha thứ và sự bào chữa cho hành vi lạm dụng của một người nào. Tại sao biết sự khác biệt giữa lòng tha thứ và sự bào chữa là điều rất quan trọng?

TÓM LƯỢC: Có một vài sự khác biệt và nan đề có thể xảy ra giữa những mối tương giao thân mật. Thường thường qua lời cầu nguyện và áp dụng những câu Kinh Thánh dạy về sự tương giao, những sự khác biệt và nan đề có thể giảm bớt.

Bài Học 10

NHỮNG GIA ĐÌNH TRONG ĐỨC TIN

CÂU GỐC: “[Chúng ta] lấy lòng nhịn nhục theo đòi cuộc chạy đua đã bày ra cho ta, nhìn xem Đức Chúa Giê-su, là cội rễ và cuối cùng của đức tin, tức là Đấng vì sự vui mừng đã đặt trước mặt mình, chịu lấy thập tự giá, khinh đều sỉ nhục, và hiện nay ngồi bên hữu ngài Đức Chúa Trời” (Hê-bơ-rơ 12:1, 2).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Giảng 1:10-13; 3:5-7; Công vụ các Sứ đồ 10:1-28, 34, 35; I Cô-rinh-tô 2:2; I Tê-sa-lô-ni-ca 5:21, 22; I Giăng 5:1.

SƠ LƯỢC BÀI HỌC TUẦN NÀY: Gia đình phải đối phó với nhiều áp lực xã hội. Quyền lực của phúc âm có thể giúp họ chiến thắng khi đương đầu với những áp lực này.

“TIN LÀNH NÀY VỀ NƯỚC ĐỨC CHÚA TRỜI SẼ ĐƯỢC GIẢNG RA KHẮP ĐẤT, để làm chứng cho muôn dân” (Ma-thi-ơ 24:14). Vì sống ở thế kỷ thứ hai mươi mốt nên chúng ta có cơ hội để thấy Ma-thi-ơ 24:14 được ứng nghiệm mà những người sống trong quá khứ không thể thấy. Phúc âm đang được rao truyền tại những vùng đất mới và văn hóa mới. Vì vậy phúc âm cũng tiếp xúc với những phong tục khác nhau. Một số các phong tục này thích hợp với những lẽ thật Chúa dạy về gia đình. Nhưng có các phong tục khác không thích hợp với những lẽ thật của Chúa. Vì thế, bất cứ nơi nào phúc âm được rao giảng và thực hành thì các gia đình Cơ Đốc lại gặp nhiều thách thức. Tin mừng lớn là phúc âm ban cho chúng ta sự sáng, sự an ủi và sức mạnh để đối phó với những sự thử thách này. Phúc âm giúp chúng ta thành những gia đình trong đức tin.

I. “ĐIỀU CHI LÀNH THÌ GIỮ LẤY” (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:21, 22).

Khi phúc âm được rao giảng khắp nơi thì Cơ Đốc nhân cũng gặp nhiều tập quán khác nhau. Những tập quán này liên quan tới gia đình và các mối tương giao trong xã hội. Một trong những nan đề cho giáo sĩ là làm cách nào đối phó với những tập quán về văn hóa.

Công vụ các Sứ đồ 10:1-28, 34, 35 nói gì về việc cần vượt lên trên những thành kiến của chúng ta khi phải đối phó với những văn hóa khác?

Những nhà truyền giáo trong Kinh Thánh quyết định thế nào khi đối phó với những văn hóa khác? Chúng ta học được gì nơi họ? Công vụ các Sứ đồ 15:19, 20, 28, 29; I Cô-rinh-tô 2:2; I Tê-sa-lô-ni-ca 5:21, 22.

Mỗi nền văn hóa bày tỏ tình trạng riêng của những người sống trong văn hóa đó. Nhưng đôi khi một nền văn hóa cũng có thể có những sự tin tưởng phù hợp với Kinh Thánh. Một số những sự tin tưởng này có thể hữu ích cho công việc truyền bá phúc âm. Sự quan trọng của những mối tương giao trong gia đình và cộng đồng tại nhiều nơi trên thế giới là một sự tin tưởng phù hợp với Kinh Thánh. Cơ Đốc nhân có thể hỗ trợ và giúp phát triển niềm tin ấy. Cùng lúc đó, chúng ta không được che giấu lẽ thật của Chúa. Lịch sử giáo hội cho thấy khi nào lẽ thật Cơ Đốc giáo nhượng bộ cho những niềm tin của văn hóa không có trong Kinh Thánh thì người ta đặt ra những giáo lý sai lạc.

Văn hóa đã ảnh hưởng đức tin của bạn thế nào? Còn Kinh Thánh đã ảnh hưởng đức tin bạn nhiều hay ít? Làm thế nào bạn có thể học để thấy sự khác biệt giữa Kinh Thánh và văn hóa?

II. QUYỀN LỰC CỦA VĂN HÓA TRÊN GIA ĐÌNH (Sáng thế Ký 18:17-19).

Có nhiều loại gia đình, nhưng tất cả các gia đình đều có thể giúp xây dựng một xã hội giàu mạnh. Văn hóa của các xã hội khác nhau đều liên hệ với gia đình. Khi rao truyền sứ điệp cho những nền văn hóa này, chúng ta phải học để biết cách xử sự hầu không phản bội đức tin mình và gây nên những rắc rối không cần thiết. Cùng lúc đó, chúng ta phải cẩn thận về ảnh hưởng ngược của văn hóa ấy trên gia đình chúng ta.

Văn hóa đã ảnh hưởng đời sống gia đình như thế nào trong những thí dụ sau đây? Chúng ta có thể học được những nguyên tắc nào trong những thí dụ này? Sáng thế Ký 16:1-3; 35:1-4; Ê-xơ-ra 10; I Các Vua 11:1.

Không ai trong chúng ta sống trong phòng kín. Văn hóa có ảnh hưởng trên tất cả chúng ta và gia đình chúng ta. Trách nhiệm của chúng ta là cố gắng sống hòa hợp, nhưng tránh xa những phong tục tập quán không phù hợp với Kinh Thánh.

Có điều gì trong văn hóa bạn giúp cho đời sống gia đình và phù hợp với Kinh Thánh? Có điều gì không phù hợp? Làm cách nào bạn có thể sống phù hợp với đức tin và văn hóa mà không bỏ lễ thật của Kinh Thánh?

III. HỖ TRỢ GIA ĐÌNH KHI CÓ SỰ THAY ĐỔI (Sáng thế Ký 12:1-5).

Sự thay đổi làm xáo trộn gia đình. Một số thay đổi có liên hệ đến sự trưởng thành hay trải qua chu kỳ của đời sống. Thường thường sự thay đổi thì bất ngờ, như sự chết, kinh nghiệm đau buồn, chiến tranh, bệnh tật, gia đình di chuyển hay thất bại trong nghề nghiệp.

Dưới đây là thí dụ về những sự thay đổi mà người ta đã trải qua. Bạn hãy đặt mình vào đời sống của họ. Làm thế nào bạn có thể sống sót? Bạn có thể có phản ứng thế nào? Áp-ra-ham, Sa-ra và Lót (Sáng thế Ký 12:1-5) /Ha-đa-sa (Ê-xơ-tê 2:7-9)/ Đa-ni-ên, Ha-na-nia, Mi-sa-ên và A-xa-ria (Đa-ni-ên 1:1-21).

Sa-tan đã lợi dụng sự thay đổi. Nó hy vọng đem đến sự nghi ngờ và lòng vô tín nơi Đức Chúa Trời. Những lời hứa trong Kinh Thánh, sự hỗ trợ của gia đình và bạn hữu, sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời giúp nhiều người thành công khi phải đối phó với những sự thay đổi lớn lao.

Bạn có biết ai (hay gia đình nào) đang trải qua sự rối loạn? Bạn có thể khuyến khích họ thế nào?

IV. CÓ ĐỨC TIN CỦA CHA MẸ (Giăng 1:12, 13).

Có sự khủng hoảng đức tin nào trong dân Y-sơ-ra-ên sau khi Giê-sua và những người cộng sự của ông qua đời? Các Quan Xét 2:7-13.

Các cuộc nghiên cứu cho thấy rằng những người khởi sự xây dựng một hội thánh là những người rất trung thành với những điều tin kính của họ. Nhưng cũng lại cho thấy con cái, cháu chắt họ sẽ quên các nguyên tắc của những điều tin kính này. Họ đi nhà thờ theo thói quen, rồi thói quen trở thành phong tục tập quán.

Nhiều người nói rằng Đức Chúa Trời không có cháu, mà chỉ có con thôi. Bạn nghĩ điều này nghĩa là gì? Giăng 1:12, 13; 3:7; I Giăng 5:1.

Học những điều cha mẹ mình tin tưởng thì chưa phải là đức tin của riêng mình. Mỗi người cần biết Đấng Christ cho chính mình. Cuối cùng, người ta được cứu hay chết mất là do quyết định cá nhân.

Joe trở nên một tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm sau một kinh nghiệm trở lại đạo mạnh mẽ. Anh ta lập gia đình với một người Cơ đốc và có con cái. Một ngày kia, Joe nghĩ đến đời thuộc linh của con cái mình. Anh nói: “Ước gì chúng nó có kinh nghiệm như tôi”. Bạn sẽ nói gì với Joe?

V. NHỮNG NGƯỜI CHẠY ĐUA TRONG THẾ KỶ HAI MƯƠI MỐT (II Cô-rinh-tô 5:18-21).

Dùng những câu sau đây, bạn tóm tắt phúc âm thế nào? Ma-thi-ơ 28:5-7; Giăng 3:16; Rô-ma 1:16, 17; I Cô-rinh-tô 2:2; II Cô-rinh-tô 5:18-21.

Các tín đồ đầu tiên của Đức Chúa Giê-su đã mở cửa nhà mình cho những buổi học Kinh Thánh. Họ cầu nguyện và dùng bữa chung với nhau. Họ chia sót tiền bạc và những thứ cần dùng khác. Họ săn sóc lẫn nhau. Cả gia đình chấp nhận phúc âm. Họ có bổn phận trở thành những người hoàn hảo chẳng? Không. Nhưng những Cơ Đốc nhân này ý thức họ cần Chúa và cần lẫn nhau. Họ coi sự hiệp một và hòa hợp rất quan trọng trong gia đình và hội thánh.

Những gia đình Cơ Đốc ngày nay theo bước những người chạy đua trong đức tin này. Đức Thánh Linh tuôn đổ đầy tràn lòng người sự hăng say về phúc âm. Khi tin mừng trở nên sự vui mừng trong lòng chúng ta như sự vui mừng trong Kinh Thánh, thì chúng ta sẽ trở nên hăng say đến nỗi chúng ta sẽ không ngưng chia sót tin mừng này với những người khác.

Gia đình bạn cần những sự thay đổi nào để trở nên một gương mẫu tốt hơn cho phúc âm?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Xin đọc Ellen G. White, “In the Court of Babylon,” *Prophets and Kings*, tr. 479-490; *Gospel Workers*, tr. 325-332; “Rejoicing in the Lord,” *Steps to Christ*, tr. 115-126.

“Nơi chân Đức Chúa Giê-su, người giàu và kẻ nghèo, người có học và người không học, đều bình đẳng. Tất cả những sự khác biệt của thế gian và giai cấp xã hội đều được quên hết khi chúng ta nhìn lên Chúa. Tội lỗi chúng ta đã đóng đinh Ngài trên thập tự giá. Tình yêu thương, lòng nhân từ, và sự hạ mình hy sinh của Ngài làm hổ thẹn sự kiêu hãnh của con người, sự tự kiêu giả tạo và giai cấp xã hội. Tôn giáo thuần túy bày tỏ những nguyên tắc thiên thượng bằng cách liên kết tất cả những người được nên thánh bởi lẽ thật. Tất cả đều là những linh hồn được chuộc bởi huyết báu của Chúa. Họ đều lệ thuộc nơi Chúa, Đấng đã cứu họ cho Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích *Gospel Workers*, tr. 330.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy thảo luận trong lớp câu trả lời của bạn về câu hỏi chót của bài học ngày thứ nhất.
2. Những nguyên tắc nào trong câu trích trên đây có thể thay đổi hoàn toàn đời sống gia đình chúng ta?
3. Hội thánh bạn đã làm thế nào để khuyến khích những tín đồ mới? Lớp bạn có thể làm gì để giúp hội thánh khuyến khích các thanh niên của hội thánh?

TÓM LƯỢC: Các Cơ Đốc nhân đầu tiên hiểu rằng Đức Chúa Trời không thiên vị người nào. Phúc âm là của mọi người và mọi văn hóa. Mỗi nền văn hóa phải được nghe phúc âm theo cách riêng mà không bị ảnh hưởng của văn hóa ấy. Phúc âm đem lại những sự thay đổi lớn lao và chắc chắn trong lòng người, trong đời sống và gia đình.

Bài Học 11

HỌ ĐÃ THẤY GÌ TRONG NHÀ NGƯỜI?

CÂU GỐC: “Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh, là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng như đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài” (I Phi-e-rơ 2:9).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: Ê-sai 38; 39; 58:6, 7, 10-12; I Cô-rinh-tô 7:12-15; Hê-bơ-rơ 6:11, 12; 13:7; I Phi-e-rơ 3:1, 2; III Giăng 11.

SƠ LƯỢC BÀI HỌC TUẦN NÀY: Đời sống gia đình của Cơ Đốc nhân có thể là một lời chứng quyền phép cho Chúa.

CÁC SỨ GIẢ TỪ GA-BY-LÔN ĐẾN THĂM Ê-XÊ-CHIA, VUA NƯỚC GIU-ĐA. Họ muốn nghe về phép lạ chữa vua lành bệnh. Vua Ê-xê-chia rất vui mừng tiếp rước những khách viếng này. Vua dẫn họ đi coi tất cả những kho báu của mình. Khi họ ra về thì tiên tri Ê-sai hỏi vua Ê-xê-chia: “Họ đã xem gì trong cung vua” (Ê-sai 39:4).

Giả thử Đức Chúa Trời hỏi bạn câu hỏi này? Người ta có thể “ngửi” được hương thơm của lời cầu nguyện trong nhà bạn chẳng? Bạn có lòng tử tế, rộng lượng và đầy tình thương chẳng? Nếu có ai đến viếng nhà bạn, họ có nghĩ rằng Đức Chúa Giê-su đang ở trong đó chẳng? Hãy hiến dâng đời sống gia đình bạn cho Đức Chúa Giê-su và làm theo sự hướng dẫn của Ngài hầu cho gia đình bạn có thể đem lại sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời.

I. BÀI HỌC TỪ SỰ LỖI LẦM CỦA VUA (Ê-sai 39).

Ôn lại câu chuyện vua Ê-xê-chia được chữa lành và sự thăm viếng của các sứ giả Ba-by-lôn. II Sử ký 32:24-26, 31; Ê-sai 38; 39.

Sự thăm viếng của các sứ giả rất quan trọng. Nhưng không có sách nào ghi chép là vua Ê-xê-chia cầu xin Đức Chúa Trời hướng dẫn. Và Chúa cũng không hành động. Điều này cho thấy công việc của Đức Chúa Trời trong đời sống vua và trong đời sống của cả nước dường như đã phai mờ trong tâm trí vua. Mục đích của II Sử ký 32:31 là cho thấy người ta rất dễ quên Đức Chúa Trời.

Sau đây là những bài học về lòng trung tín trong gia đình mà chúng ta có thể học được từ kinh nghiệm của vua Ê-xê-chia. Còn bài học nào khác bạn có thể học được?

1. Mỗi lần thăm viếng gia đình Cơ Đốc là một cơ hội để người ta gặp được những môn đồ của Đấng Christ.
2. Phần đông khách viếng thường không bắt đầu nói về những việc thiêng liêng. Cơ Đốc nhân phải tìm đúng cơ hội để chia sẻ phúc âm.
3. Cơ Đốc nhân không nên khoe khoang về sự thành công của mình. Họ nên ngợi khen Đức Chúa Trời (I Phi-e-rơ 2:9).

Bạn có thể dùng gia đình mình để làm chứng cho những người khác như thế nào?

II. GIA ĐÌNH TRƯỚC HẾT (Giăng 1:40-42).

Gia đình bạn là lãnh vực truyền giáo quan trọng nhất. Chúng ta học được gì trong Giăng 1:40-42 về sự chia sẻ đức tin tại gia đình? Cũng xin đọc Phục truyền Luật lệ Ký 6:6, 7 và Ru-tơ 1:14-18.

Cha mẹ thường nghĩ lầm rằng con cái mình sẽ chấp nhận mau chóng tôn giáo của gia đình. Mỗi đứa con cần sự chú ý riêng và cơ hội để đến cùng Đức Chúa Trời. Phục truyền Luật lệ Ký 6 dạy rằng những thói quen thuộc linh và sự thờ phượng trong gia đình phải được khuyến khích. Phải dành nhiều thì giờ chú ý đến con trẻ và thanh niên, như vậy chúng sẽ lựa chọn theo Đấng Christ.

Chúng ta có thể học được gì trong Ru-tơ 1:8-22?

Nghĩ rằng gia đình là lãnh vực truyền giáo quan trọng nhất có ảnh hưởng như thế nào đến thái độ của bạn đối với những người đang sống với bạn? Gia đình bạn hãy liệt kê những điều cần làm để hướng dẫn những bà con chưa tin Chúa đến với Đấng Christ.

III. SỰ BÌNH AN SẼ THẮNG (I Phi-e-rơ 3:1, 2).

Sách Tân Ước có lời khuyên dạy nào cho những cuộc hôn nhân bị chia rẽ bởi tôn giáo? I Cô-rinh-tô 7:12-15; I Phi-e-rơ 3:1, 2. Chữ *nên thánh* nghĩa là những người vợ, hay chồng không tin Chúa nhận được ơn phước của ân điển qua sự sống chung với người phối ngẫu có đạo.

Điều tốt hơn hết là tìm cách để sự bình an của Đấng Christ ngự trị trong gia đình có đời sống thuộc linh bị chia xẻ. Niềm hy vọng là duy trì cuộc hôn nhân. Điều này sẽ cho bằng chứng là phúc âm chiến thắng, ngay cả khi có sự khó khăn trong hôn nhân. Điều này cũng đem lại sự yên ủi cho những đôi bạn mặc dù một người là tín đồ còn người kia thì không.

Trách nhiệm của người phối ngẫu có những giới hạn nào đối với người bạn đời không tin Chúa?

Vâng phục nhau trong hôn nhân Cơ đốc đến từ sự hết lòng tôn kính Đấng Christ (Ê-phê-sô 5:21). Khi một người phối ngẫu vâng phục người bạn đời không tin Chúa thì lòng trung tín trước nhất của người ấy phải luôn luôn dành cho Đấng Christ. Lòng trung tín với Đức Chúa Trời không đòi hỏi người phối ngẫu phải chịu đựng sự lạm dụng của người bạn đời hung dữ.

Trong hội thánh bạn có ai phải tranh đấu với một người phối ngẫu vô tín chăng? Nếu có, bạn có thể giúp họ thế nào?

IV. ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH LÀ CHIA SỐT (III Giăng 11).

Những câu sau đây dạy gì về sự trở nên Cơ Đốc nhân và khôn lớn như một Cơ Đốc nhân? I Cô-rinh-tô 4:16; Ê-phê-sô 5:1; I Tê-sa-lô-ni-ca 1:6; Hê-bơ-rơ 6:12; 13:7; III Giăng 11.

Người ta thường bắt chước những người họ thần tượng và những điều họ thấy. Đặc biệt là con trẻ bắt chước cha mẹ mình. Con trẻ cũng bắt chước hành vi của anh chị chúng. Những người đã lập gia đình thường bắt chước nhau. Cho nên những gia đình Cơ Đốc có thể làm gương tốt khiến những gia đình ngoại đạo chú ý và bắt chước.

Những gia đình Cơ Đốc có thể mời những gia đình khác dùng bữa, thông công, học Kinh Thánh hay tham dự chương trình hạnh phúc lứa đôi. Như thế những cặp vợ chồng Cơ Đốc có thể làm gương tốt về đời sống gia đình trong Chúa cho những gia đình khác.

Điều gì chúng ta phải luôn luôn nhớ khi làm gương cho người khác hoặc khi người khác làm gương cho chúng ta? Giê-rê-mi 17:9; Rô-ma 3:23.

Người ta sẽ chấp nhận đức tin Cơ Đốc khi họ thấy đức tin này được bày tỏ trong đời sống những con người cũng yếu đuối như họ.

Bạn có thể làm gì để gia đình bạn trở nên một gương tốt cho sự chúng đạo?

V. NHỮNG TRUNG TÂM THÂN THIỆN (Lu-ca 19:1-9).

Những câu sau đây nói về sự hiếu khách: Ê-sai 58:6, 7, 10-12; Rô-ma 12:13; I Phi-e-rơ 4:9. Xin so sánh những câu này với những gương hiếu khách sau đây. Bạn có thể học được gì từ những gương này.

Đức Chúa Giê-su phán rằng sự hiếu khách rất quan trọng khi Ngài dạy về việc cho kẻ đói ăn và cho kẻ khát uống là những hành động nhân từ cũng giống như làm cho chính Ngài (Ma-thi-ơ 25:34-40). Dùng nhà mình để giúp người khác gồm có việc mời người lân cận dùng bữa và cho ai đó mượn phòng để ngủ. Cũng có thể dùng nhà mình làm những việc đơn sơ như bày tỏ tình thân hữu, cơ hội để cầu nguyện cho người nào đó, hay để học Kinh Thánh. Khi lòng cảm động bởi tình thương của Chúa, thì chúng ta muốn bày tỏ tình thương của Ngài trong lời nói và việc làm của chúng ta.

Đời sống trong nhà bạn nói lên tình trạng thiêng liêng của gia đình bạn như thế nào?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Xin đọc Ellen G. White, “A Powerful Christian Witness,” *The Adventist Home*, tr. 35-39; “Attitude Toward an Unbelieving Companion”, *The Adventist Home*, tr. 348-352; “Ministry of the Home,” *Ministry of Healing*, tr. 349-355; “The Ambassadors From Babylon,” *Prophets and Kings*, tr. 340-348.

“Ảnh hưởng của chúng ta có thể ít ỏi. Khả năng của chúng ta dường như không đáng kể. Những cơ hội của chúng ta có thể quá ít, tài năng của chúng ta đôi khi bị giới hạn. Nhưng chúng ta có thể làm những việc tuyệt vời để cứu linh hồn bằng cách dùng nhà của mình làm nơi truyền đạo.” – Phỏng trích *The Ministry of Healing*, tr. 352, 355.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy hỏi bất cứ ai trong lớp ai là người ảnh hưởng của một người trong gia đình nào đó mà giúp họ quyết định theo Đấng Christ. Hãy thảo luận về điều mà gia đình đó đã giúp đỡ họ.
2. Lớp của bạn có thể giúp thế nào một gia đình có người phối ngẫu không tin?
3. Lớp của bạn hãy kể vài áp lực trong gia đình chống lại đức tin. Hãy thảo luận phương pháp để giúp đỡ họ.

TÓM LƯỢC: Đời sống gia đình Cơ Đốc là làm chứng cho con cái, cho những người phối ngẫu không tin, cho bà con, và khách viếng. Khi đức tin chia sẻ trong gia đình có thể không luôn luôn hoàn hảo, thì những thành viên trong gia đình nên hướng về con đường dẫn đến Đấng Cứu Thế hoàn hảo. Qua sự hiếu khách nhân danh Đấng Cứu Thế, những gia đình Cơ Đốc có thể giới thiệu khách của mình đến cùng Đức Chúa Giê-su Christ.

Bài Học 12

THAY ĐỔI LÒNG NGƯỜI TRONG THỜI CUỐI CÙNG

CÂU GỐC: “Nầy, ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các người trước ngày lớn và đáng sợ của Đức Giê-hô-va chưa đến. Người sẽ làm cho lòng cha trở lại cùng con cái, lòng con cái trở lại cùng cha, kéo ta đến lấy sự rửa sả mà đánh đất nầy” (Ma-la-chi 4:5, 6).

NGHIÊN CỨU KINH THÁNH TUẦN NÀY: I Các Vua 16:29–17:24; Ma-la-chi 4:5, 6; Ma-thi-ơ 3:2; 11:14, 15; 17:10; 18:20-45.

SƠ LƯỢC BÀI HỌC TUẦN NÀY: Ma-la-chi 4:5, 6 nói về công việc thay đổi lòng người của tiên tri Ê-li trước khi Chúa đến.

MỘT EM TRAI BỎ NHÀ RA ĐI. Sau nhiều năm không nghe tin tức của con, cha mẹ cậu nhận được một tấm thiệp. Cậu viết rằng, “Con sẽ đi xe lửa chạy ngang sau nhà chúng ta. Nếu ba má cho phép con dừng lại để thăm ba má, thì xin treo một cái khăn tay trắng trên hàng rào. Bấy giờ con sẽ xuống xe ở trạm tới.” Khi xe lửa chạy về hướng nhà cậu, thì người con tự hỏi, *Sẽ có khăn tay ở đó không?* Cuối cùng cậu thấy chiếc hàng rào. Hàng rào này được phủ kín những khăn tay trắng.

Chúng ta là con của Đức Chúa Trời. Ngài muốn chúng ta trở về nhà như cha mẹ chàng thiếu niên này mong mỗi con mình trở về nhà.

I. LỜI TIÊN TRI VỀ SỰ THAY ĐỔI LÒNG NGƯỜI (Ma-la-chi 4:5, 6).

Xin so sánh lời tiên tri về sự đến của Ê-li trong Ma-la-chi 4:5, 6 với những câu sau đây. Ma-thi-ơ 11:14, 15; 17:10; Mác 6:15; Lu-ca 1:17.

Người Giu-đa tin rằng Ê-li sẽ xuất hiện như sứ giả của Đấng Mê-si (Ma-thi-ơ 17:10; Mác 6:15). Nhưng sách Tân Ước nói rằng Giảng Báp-tít đã làm trọn lời tiên tri này.

Bạn nghĩ những chữ thay đổi lòng người nghĩa là gì?

(1) Những lời này có nghĩa là dân Y-sơ-ra-ên sẽ được phục hồi để trở về cùng Chúa. Đức Chúa Trời là Cha (Ê-sai 63:16) đã bỏ con giận đối với con cái Ngài (Mi-chê 7:18, 19). Ngài kêu gọi họ trở về cùng Ngài (Ê-sai 44:22; Ma-la-chi 3:7). (2) Những lời này có nghĩa là các thế hệ tương lai sẽ hiệp một với các tổ phụ trung tín qua giao ước mới. Sách Cựu Ước kêu gọi dân sự Đức Chúa Trời đi theo đức tin của những nhà lãnh đạo trong Kinh Thánh. Đất nước có tiếp tục làm quê hương phước hạnh hay không là do nơi lòng trung tín của dân sự đối với giao ước của Đức Chúa Trời (Phục truyền Luật lệ Ký 4:29-31). (3) Những lời này có nghĩa là những mối tương giao trong gia đình sẽ được phục hồi, nếu trung tín với Đức Chúa Trời. Làm tròn trách nhiệm đối với cha mẹ và con cái thì có liên hệ chặt chẽ với việc tiếp tục nhận được đất hứa và ân phước của Đức Chúa Trời. (Châm ngôn 2:21).

Có sự liên hệ nào giữa mối tương giao được phục hồi với Đức Chúa Trời và mối tương giao được phục hồi trong gia đình chúng ta?

II. SỰ ĐOÀN TỤ GIA ĐÌNH (I Các Vua 16:29–17:24).

Kinh nghiệm nào đã giúp tiên tri Ê-li đem đời sống mới cho các gia đình? I Các Vua 16:29–17:24; Lu-ca 4:25, 26.

Khi dầu và bột của người đàn bà góa còn được nhiều ngày, thì người đàn bà hiểu hơn về Đức Chúa Trời. Sau đó, người con trai độc nhất của bà qua đời. Những lời của bà bày tỏ rằng tôn giáo giả của Si-đôn đòi hỏi đứa trẻ phải chết vì tội lỗi của cha mẹ nó (Giê-rê-mi 19:5; Mi-chê 6:7).

Sự đoàn tụ với con trai đã ảnh hưởng bà góa thế nào? I Các Vua 17:24. Chúng ta có thể học được gì từ những lời bà nói?

Những lời của bà bày tỏ kết quả của sứ mạng Ê-li. Đức tin nơi Đức Chúa Trời và lời Ngài đã đến trong lòng người. Cùng lúc ấy, bởi quyền phép Ngài, sự sống được phục hồi và gia đình được đoàn tụ. Ngày nay nhiều người có thể chấp nhận những giáo lý được rao giảng. Nhưng họ còn hăm hăm trong đời sống thuộc linh. Sự phục hồi và tu bổ lại chỉ xảy ra cho gia đình khi tin đồ kinh nghiệm được lẽ thật trong Kinh Thánh.

Bạn đang mong đợi sự đoàn tụ gia đình nào? Những lời hứa nào của Đức Chúa Trời cho bạn hy vọng rằng sự đoàn tụ này sẽ xảy ra?

III. THAY ĐỔI LÒNG NGƯỜI NƠI BÀN THỜ (I Các Vua 18:20-45).

I Các Vua 18:20-45 nói thế nào về đời sống gia đình?

Trên núi Cạt-mên, tiên tri Ê-li muốn dân Y-sơ-ra-ên trở lại với đức tin của các tổ phụ. Điều này sẽ đem lại sự chữa lành cho đời sống, gia đình và đất nước họ.

Lời mời gọi của Ê-li “Hãy đến gần ta” (I Các Vua 18:30) nhắc nhở chúng ta nhớ lời Đức Chúa Giê-su kêu gọi các kẻ có tội (Ma-thi-ơ 11:28). Các bậc cha mẹ có thể cảm thấy buồn phiền về việc con mình không vâng lời. Nhưng họ có thể nhận được sự an ủi rằng Đức Chúa Trời yêu thương con trẻ đó cũng như Ngài yêu thương dân Y-sơ-ra-ên. Đức Chúa Trời không bao giờ ngừng công việc đem những kẻ phản nghịch trở về với Ngài. Việc tiên tri Ê-li đặt trọng tâm vào bàn thờ của Đức Chúa Trời thì cũng như các gia đình ngày nay để cao Đức Chúa Giê-su và ân điển cứu rỗi của Ngài trong lúc gia đình lễ bái. Trong khi lễ bái, chúng ta có thể nói với nhau về Đức Chúa Giê-su, tái nhận sự cứu rỗi ban cho, và dành thì giờ suy gẫm về những sự dạy dỗ của Ngài.

Lửa từ trời không giáng xuống trên những người có tội. Nhưng giáng xuống trên của lễ. Của lễ chỉ về Đức Chúa Giê-su, Đấng trở nên “tội lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà được trở nên sự công bình của Đức Chúa Trời (II Cô-rinh-tô 5:21).

Bàn thờ trong gia đình bạn ở trong tình trạng nào? Làm thế nào bạn có thể xây dựng lại bàn thờ trong gia đình bạn?

IV. THAY ĐỔI LÒNG NGƯỜI TẠI SÔNG GIÔ-ĐANH (Lu-ca 3:1-3, 7-14).

Các nhà viết Phúc âm nói rằng Giăng Báp-tít là “sứ giả” dọn đường cho Chúa (Ma-thi-ơ 11:10; Mác 1:2; Lu-ca 1:11-17; 7:27).

Hãy để ý đến những phần quan trọng của sứ điệp Giăng. Sứ điệp của ông là sứ điệp “thay đổi” lòng người thế nào? Ma-thi-ơ 3:1, 2, 7, 8; 14:1-4; Mác 1:4; Lu-ca 3:1-3, 7, 8, 14.

Theo bản tính tự nhiên, con người thường nghĩ họ không cần cải thiện. Sứ điệp của Giăng đã đem người ta về với những sự đòi hỏi nên thánh của Đức Chúa Trời. Giăng giúp họ ý thức họ cần sự công bình trọn vẹn của Đức Chúa Trời. Sự ăn năn thật luôn luôn bày tỏ một tâm hồn khiêm tốn và một ước muốn được Chúa thay đổi lòng mình. Giăng chỉ rõ sự giả hình hời hợt và tôn thờ cái tôi của những người tự xưng là tuyển dân của Đức Chúa Trời. Ông cho họ thấy ý nghĩa sâu xa hơn của đức tin nơi Đức Chúa Trời.

Sứ điệp của Giăng Báp-tít đã dọn đường cho Đức Chúa Giê-su thế nào? Giăng 1:35-37; 3:27-30.

Nếu Giăng Báp-tít đến nhà bạn, bạn nghĩ ông sẽ nói gì với bạn?

V. THAY ĐỔI LÒNG NGƯỜI TRONG NGÀY CUỐI CÙNG (Lu-ca 1:17).

Lu-ca 1:17 nói lên sứ điệp Cơ Đốc Phục lâm thế nào?

Sứ điệp Ê-li kêu gọi các gia đình tin vào phúc âm (II Cô-rinh-tô 5:18-21; Ê-phê-sô 2:11-18). Sứ điệp Ê-li khuyến khích gia đình trở nên những người được đầy dẫy ân điển khi Đức Thánh Linh giúp họ phát triển đời sống thuộc linh. Thế gian rất cần những gương mẫu của lòng vị tha, trung tín, và trung thành với Đức Chúa Trời. Chúng ta cần bày tỏ sự hiểu biết những nguyên tắc của Phúc âm. Những nguyên tắc này là sự hiệp một, tình yêu thương, lòng hy sinh, đặc biệt là ở trong gia đình chúng ta. Nếu chúng ta sử dụng những nguyên tắc này trong gia đình mình, chúng ta sẽ có thể chia sẻ sứ điệp Ê-li với những người khác.

Qua Đức Chúa Giê-su, chúng ta là một phần của gia đình trên trời (Ê-phê-sô 3:15). Nếu chúng ta là gia đình, dù ít hay đông người, chúng ta được kêu gọi làm nhân chứng cho Đức Chúa Trời. Không gì có thể làm lời chứng của chúng ta mạnh mẽ hơn là cho thế giới thấy một gia đình có thể làm gì và trở nên thế nào qua quyền lực của Phúc âm.

Bạn có thể làm gì để cho những người gần gũi nhất với bạn biết rằng bạn yêu thương và quan tâm đến họ?

VI. NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Xin đọc Ellen G. White, “Carmel,” *Prophets and Kings*, tr. 143-154; “The Voice in the Wilderness,” *The Desire of Ages*, tr. 97-108.

“Sứ điệp của chúng ta phải trực tiếp và mạnh mẽ như sứ điệp của Giăng. Giăng quở trách tội lỗi của vua. Mặc dù nguy hiểm tới tính mạng, ông không bao giờ che giấu sự thật. Công việc của chúng ta ngày nay cũng phải được thực hành trung tín như công việc của Giăng.” – Phỏng trích Ellen G. White Comments, *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, quyển 4, tr. 1184.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy yêu cầu các bạn trong lớp chia sẻ những kinh nghiệm “thay đổi lòng” của họ. Họ đã kinh nghiệm sự thay đổi như thế nào? Những sự thay đổi này đã đem lại sự khác biệt nào trong đời sống họ và trong gia đình họ?
2. Nếu tự coi mình như Giăng Báp-tít, thì chúng ta thấy việc gì sẽ xảy ra cho chúng ta? Câu trả lời của bạn nói lên việc làm Cơ Đốc nhân có ý nghĩa gì đối với bạn?
3. Hãy tóm lược ý tưởng trong Kinh Thánh về gia đình. Hãy chia sẻ sự tóm lược này với lớp của bạn.

TÓM LƯỢC: Lời kêu gọi hãy có đức tin nơi Đức Chúa Trời và chấp nhận phúc âm của Ngài đang được rao truyền ngày nay trước ngày Đấng Christ trở lại. Chấp nhận lời kêu gọi này giúp Cơ Đốc nhân có một mối tương giao chặt chẽ hơn với Cha trên trời. Chấp nhận lời kêu gọi này cũng làm sự liên hệ giữa cha mẹ và con cái được chặt chẽ hơn.